

schoolvrede ten koste van de wegwerpmensjes

De aanloop naar de besprekingen van een nieuw schoolpakt is in een knoop geraakt. De voorziene ondertekening van het voorafgaand protocol ging niet door. Naargelang de krantenhoeken van waaruit het waarom van dit vastlopen wordt belicht, vallen er zeer verschillend gekleurde lichtbundels op dit waarom. De katholieke Vlaamse kranten leggen de kortsluiting in het voortdurend konflikt over de grenzen van de autonomie van de gemeenschappen op cultureel en onderwijsgebied. De BSP blijft de hardnekkige beperker van dit Vlaams zelfbestuur. Nagevooid door de liberalen die bij gelegenheid zelfs schermen met de « clericale » bindingen die tussen de CVP en de Volksunie zouden bestaan. De « Libre Belgique » die gewoonlijk achter-de-coullisse-nieuws heeft bij zulke politieke hoogtepunten titelt breeduit : « Herziening van het schoolpakt gebonden aan een oplossing voor de Voerstreek ? ». Met daaronder een foto van een zelfzekere Leburton die grijnst : « De ziel van het kind, wissel-munt voor de Voerstreek ».

Cinischer kan wel niet uitgedrukt wat de voortzetting is van een oude beschamende houding in de geschiedenis van de Vlaamse beweging. Pirenne, de Belgicistische historicus, schreef het reeds als samenvatting over de ellendige sleur in de Vlaamse beweging van de 19de eeuw : « De eisen van de Vlaamsegezinden klonken luider dan de macht van hun getal dit kon wettigen. Maar wellicht hadden ze toch wat bekomen als ze niet telkens onderling waren verdeeld geraakt door de religieuze en andere tegenstellingen die hen teruggedreven naar hun anderstalige partijgenoten ». Dit is inderdaad de sleutel van de eeuwige onmacht van de Vlamingen. Het is er ondertussen niet op verbeterd, integendeel. Waar men vroeger nog kon geloven dat het gedeeltelijk eerlijk gemeend was met die ideologische meningen en daaruitvoortkomende politieke tegenstellingen, kan men er nu moeilijk nog wat anders in zien dan een plaatskens- en centenkwestie of zelfs platvloers elektoralisme. Met de ellendige hoofdrol hierin gespeeld door het Vlaamse BSP-isme, waaraan men nog bezwaarlijk het mooie woord socialisme kan vuilmaken. Zij blijven in hun rol als « staatsconservatieven », behouders van de unitaire partijprofiel in de kwestie van een Vlaams zelfbestuur dat tot het minimum moet beperkt blijven.

Maar in de kwestie van de Voerstreek verkopen zij elk menselijk socialisme. De tijd dat Van Eynde uittroupeerde dat er nu over die Voerstreek moest gezweven want dat zij als socialisten niet van plan waren aan de kant van de verfransende kasteelheren te gaan staan tegen de kleine Vlaamse mens uit die streek is lang voorbij. Zijn baas Leburton heeft te felle kleerscheuren opgelopen met de Rass. Wallon en voor de zoveelste maal spelen de Vlaamse BSP-ers de rol van de blaffende His Masters Voice. In de principeloze Belgische weegschaalpolitiek wordt van de Vlaamse CVP-ers dan nu geëist dat ze voor hogere prijs van het vrij onderwijs de Vlaamse « wegwerpmensjes » van de Voerstreek aan dit Waals electoralisme zouden opofferen. Geeft de Vlaamse CVP in een of andere gekamoufleerde vorm hieraan weer toe dan zullen de BSP-ers wel bereid zijn om verder te schoolprotocollen met het cinische « Les Fourons valent bien une messe ». Vrij vertaald : de Voerstreek is wat centjes voor het vrij onderwijs waard ».

Wat wordt de houding van de CVP ondertussen ? Die voerspeelt niet veel goeds want toen deze donderdag onze mensen Anclaux en Babylon in de commissie van Binnenlandse Zaken voorstelden dat de bespreking over het Voerontwerp niet zou voortgezet worden, daar de Raad van State het ongrondwettelijk had verklaard, werden zij niet gevolgd door de Vlaamse CVP-ers, behalve zwakjes door twee onthouders. Maar ja, wat is in dit opportunistische land nog een grondwet waard ?

WALTER LUYTEN

ons
vlaams-brabant
vrb betoging vilvoorde - 15 okt. '72

Mooie simbolische foto van 'n politieke werkelijkheid in het Belgische socialisme. Bigboss Leburton tot zijn zetbaas : « Bien compris. Gij helpt ons om die 5.000 Vlaamse offerlammeren uit de Voerstreek op het opbodaltaar van het Waals-nationaal imperialisme te gooien. Wij staan er dan verder voor in dat het Vlaams BSP-isme zich kan volvreten aan de ruiven van het staatsbehoudend unitarisme. Allez en avant Josse, ga ze dat nu gecamoufleerd wijsmaken in uw Vlaanderen. Wie tegenpruttelt overbrult ge met te zeggen dat hij een inciviek is ».

een kongres en daarrond

Moesten we meegedraaid hebben met al de reeds aangekondigde « wendingen van de geschiedenis » die in dit praatvlot landje reeds zijn aangekondigd door de grote politiciers en hun volgzaame persdienaars, we waren reeds lang gek gedraaid.

Het als historiemakend aangekondigde CVP-kongres heeft dan ook die reeds lang ontnuchterden gelijk gegeven.

De zo fel becommentarieerde verdere doortrekking van de staats-hervorming ligt inderdaad nog heel ver. Want van het Vlaamse woordradikalisme « dat de toekomst ons zal brengen » schoot weinig over in het benaderen van de huidige politieke situatie. Begrijpelijk is

nog dat een Eyskens de regerings-partner geruststelt, maar het was te opmerkelijk dat de echte Vlaamse aktualiteit in zover ze meningsverschillen zou kunnen meebrengen angstvallig vermeden werd door de partij die zich uitriep tot DE Vlaamse formatie. Geen woord over de voor de verkiezingen van 1971 zo fel opgerakelde Voerstreek.

De rampzalige mislukking van de liberté du père de familie-politiek werd zedig verzweven, evenals elk essentieel benaderen van het Brussel-probleem voor de Vlamingen.

Een groot vraaggesprek met Martens, de CVP-voorzitter met « La Libre Belgique » leerde daar twee dagen later trouwens meer over. De oud-VVB-federalist wordt geprezen door die « Libre » waar hij verzaakt aan de gedachte van

een rijksstatuut voor Brussel en de subnationaliteit voor de twee gemeenschappen in de hoofdstad. Wat dan toch inherent zou zijn als aanloop naar elk echt federalisme. Voor de opnieuw betwiste taalgrens zit hij vast in de bedrieglijke schijnoplossing van « ruimere faciliteiten » in de ons nu betwiste Voerstreek en het vroeger opgeofferde Komen-Moeskroon. We weten wat dit betekent : verdere verfransingsdruk voor de Vlamingen in de Voer, nooit-toepassing voor de Vlamingen in het nu Waalse gebied. Kortom, 't hele CVP-weekend is nog steeds geweest zoals de scherptoeziende Vlaamse auguren het immer moeten voorspellen : « Voor de Vlamingen vele vogels in de lucht, voor de franstaligen steeds meer vogels in de hand ».

abonnementenslag

Wat in de atletieksport een valse start zou heten, kunnen wij i.v.m. de abonnementenslag alleen maar toejuichen. Enkele kademensen zijn reeds uit de startblokken geschoten als ze amper de propagandaformulieren van het nationaal sekretariaat in hun bus kunnen gekregen hebben. De lengtes die ze daardoor voorop liggen zijn gegarandeerd opgenomen in de nieuwe rekordpogingen.

Voor dr Jaspers uit Hombeek-bij-Mechelen zijn er dat zeven op enkele dagen tijd. Men fluistert dat hij als heilzaam geneesmiddel aan alle griepslooffers op zijn ronde een abonnement op « Wij » zou voorschrijven. Wij kunnen maar hopen dat al zijn kollegas in de « doktoerspartij » dit zelfde heelmiddel op het lijdend Vlaanderen zullen toepassen. De tweede man die flink uit de startblokken wipte was leraar Reimond Van Dycke uit Hoegaarden. Lerarend aan de moderne contestantengeneratie legt hij het hen misschien wel op als verplichte lektuur in de maatschappijkritiek. Ook een voorbeeld dat navolging verdient bij de velen uit het lerarend Vlaanderen die in onze rangen staan.

Hun startsprong samen met degenen die bij het eerste spierenlosgooien reeds één of twee abonnementen binnenstuurden bracht ons op enkele dagen tijd tot 30 nieuwe toetredingen in de « Wij »-familie. Nadat de andere kademensen in Vilvoorde diezelfde spieren hebben losgemarcheerd kunnen zij meteen volgende week het duurzame werk aanvatten om elk in hun eigen streek de bewustmaking te verstevigen door het uitdragen van het « Wij »-voedsel.

DE POSTBODE KOMT LANGS

Zoals we vorige week reeds zegden komt door een nieuwe afspraak met de postdiensten de wijkpostbode reeds deze dagen langs voor de hernieuwing van het leesgeld voor 1973. Wat voor ons administratief belangrijk is hopen wij voor u een budgettaire verlichting te zijn die zeker zal doen vernieuwen. Leg het geld ook klaar met de nodige richtlijnen voor de huisgenoten indien gij zelf afwezig zijt als de postbode aanbelt.

WIJ en gij

Vlaams nationaal

BRUSSEL

Brussel gij hebt ons hart niet gestolen. Wanneer de Vlaming door een Brusselse bril bekeken wordt, is het oordeel voor hem alles behalve vleidend. Voor Brussel is de Vlaming de «imbécile» de «onderontwikkelde» omdat hij het aandurft zich te verzetten tegen de verfransing van zijn Vlaamse land, het opeisen van zijn rechten in de Belgische hoofdstad.

De Brusselse bril moet wel erg vuil zijn dat hij zijn eigen Vlaamse kunstwerken niet ziet, of is dat alles een doorn in zijn verwaand oog?

Onze Vlaamse steden w.o. Brussel zijn allen getuigenissen van een cultuurvol verleden. Onze muzea zijn relikwieën van Vlaamse kunsten en ambachten. De Vlaming heeft de geschiedenis van België gemaakt, door zijn nimmer aflatende strijd voor zijn recht en vrijheid. Brussel is de stad die haar Vlaamse oorsprong verloochend, door haar minachting en haatcampagnes tegenover het Vlaamse volk. Wie herhinnert zich niet de lasterlijke aanplakbrieven «Brussel Vlaams, jamais» o.a. ook «Bruxelles appartient à ceux qui ne l'ont jamais trahis» Daartegen stellen wij - Brussel is aan hen die het door verraad aan het Vlaamse volk en colloboratie met de Franse bezetter veroverden, aan imperialisten die de geschiedenis vervalsen. Een Franse hoofdstad

op Vlaamse bodem is voor de Vlamingen onduidbaar en onmogelijk voor het unitaire België. De Brusselse agglomeratie, uitvindsel van het Brusssamenraapsel, gepateerde Vlaamshaters opgenomen in de nieuwe grondwet -pronkstuk van Eyskens en andere Hertoginnedallers- is het failliet van de vreedzame coëxistentie en de uitschakeling van de Vlaamse tegenwoordigheid te Brussel. Brussel hoofdstad van het Europa der volkeren? Zij gewaardigt zich niet de twee gemeenschappen binnen haar eigen muren op gelijke voet te behandelen. Brussel is een etterbuil!

F.D., Sterrebeek

BEGROTING '73

Voor de T.V. verklaarde de eerste minister, met zijn welbekende glimlach, dat de begroting voor '73 in evenwicht was, en dat zonder nieuwe belastingen. Een paar dagen later vernemen wij langs diezelfde T.V. dat wij meer belastingen mogen betalen. Zo is de spreuk waarheid geworden van tijdens de verkiezingen (eerst uw stem en dan uw geld). De pensioenen zouden verhogen vanaf juli maar drie maanden later is er nog niets van in huis gekomen, daar moeten eerst nog al die dossiers worden voor gereed gemaakt, alsof ze nog niet weten wie er pensioengerechtigd is, maar om de belastingen te verhogen hebben ze maar een paar dagen

nodig zie maar naar de benzine, voor die dossiers duurt het zo lang niet. De regering zou besparingen doen maar dat doen ze nooit op zich zelf, misschien zullen er geen verkiezingen meer zijn voor Kamer en Senaat, want de mensen hebben toch niets meer te zeggen. De Regering stelt ze steeds voor een voldongen feit!

R.B., Torhout.

BETOOGING VILVOORDE 15 OKTOBER

DISCRIMINATIE OPHEFFEN

In het septembernummer van «Wereldwijd» las ik een artikel over het pensioen van de missionarissen. Hierin vernemen we dat een oud missionaris kan genieten van een inkomen van 1.763 fr. per maand of 21.160 fr per jaar, waar een alleenstaande 29.716 frank ontvangt. Waarom deze discriminatie?

We vinden het al te kras, dat mensen, die gans hun leven ten dienste gestaan hebben van de armste onder de armen en reeds tientallen jaren aan ontwikkelingshulp hebben gedaan door onderwijs en ziekenverzorging nog niet eens een inkomen van een alleenstaande genieten! Iedereen weet, dat een overgroot deel van de missionarissen uit ons volk stammen en denk dat het ook onze plicht is voor hen te zorgen.

Zou de Volksunie geen voorstel kunnen indienen om deze discriminatie op te heffen?

F.D., Gullegem

POSTZEGELS

Graag zou ik mijn briefje in het blad «Wij» zien verschijnen.

Ik ben gebrekkelijk en moet reeds sedert jaren plat liggen. Kan iemand mij soms aan postzegels helpen, om mijn tijd een beetje te verdrijven. Dank bij voorbaat.

Adres: Tieborts Hubert
Berkenlaan, 1
2128 Sint-Job-In-Goor

REINAERTPRIJZEN 1973

D.A.P. Reinaert Uitgaven te Brussel heeft voor de negende maal haar Literaire Reinaertprijzen uitgeschreven, nl.

— voor een roman (60.000 BF);
— voor een reisverhaal of reportage (35.000 BF); en
— voor een speudersverhaal of detectieveroman (30.000 BF)
Deze prijzen worden geschonken door twee economische diensten van de arbeidersbeweging, nl. B.A.C.-CENTRALE DEPOSITOKAS en N.V. DE VOLKSVERZEKERING.

De jury is samengesteld uit de letterkundigen Prof. Dr R.F. Lissens, Paul Hardy, Hubert Van Herreweghen en vertegenwoordigers van de uitgeverij.

Vóór 31 januari 1973 moeten de manuscripten worden ingezonden. Op eenvoudige aanvraag bij DAP Reinaert Uitgaven (Wetstraat 133, 1040 Brussel) zal aan elke belangstellende het prijskampreglement worden toegestuurd.

De redactie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd.

- Wenst U een prachtige bontmantel ?
- Verlangt U afzonderlijke bontstukken aan te kopen of uw mantel te veranderen ?

Wendt U in volle vertrouwen tot ons lid

W. GLAYKENS

Oudergemsesteen 328

1040 Brussel

Tel. 48.37.01

Inlichtingen kunnen steeds gratis bekomen worden.

Kernredactie
T. van Overstraeten (eindred.), P. Martens (hoofred.), R. Corty (red. sekr.), M. van Liedekerke

Redactie en publiciteit :
Sylvain Dupuislaan 110
1070 Brussel

Tel. 02/23.11.98

Administratie en beheer :
Voldersstr. 71, Brussel 1000
Tel. 02/12.51.60

Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement 350 fr.
Halfjaarlijks 195 fr.
Driemaandelijks 105 fr.
Steunabonnem. (min.) 500 fr.
Losse nummers 10 fr.
Alle storfingen voor het blad op prk. 1711.39 van «WIJ», Voldersstr. 71, 1000 Brussel.

Verantw. uitgever Mr F. Vander Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 1120

DE IDEALE COMBINATIE UW WIJ-NUMMER EN DE FABRIEKSPRIJZEN VAN SUCCES KLEDING MEYERS 20% KORTING direct uitbetaald...

INDERDAAD, beste WIJ-lezer, U geeft bijgaande BON af aan onze kassa of aan Uw verkoper en U krijgt onmiddellijk en volledig gratis onze S. grootaankoperskaart in de plaats, en dan... dan begint de pret!!!

U hebt recht op 20% korting op alle officieel getekende prijzen boven de 1.000 fr. en 10% korting op alle prijzen beneden de 1.000 fr. reclameaanbiedingen en maatwerk uitgezonderd.

En dan de keus van een der grootste kledingszaken in Vlaanderen, meer dan 1.000m² winkelruimte met geweldige afdelingen Damesmantels — tailleurs en kleedjes, rokken, bloezen en tunieken, broekpakken, een volledige verdieping speciaal voor uw kinderen — jongens en meisjes, de keus kommuniëkostuums, en de meisjesmantels, en voor de heren, duizenden kostumen, sportvestons en broeken, en dan nog een

DUFFEL-COATS - LODENS - SALKO - ANORAKKEN - REG ENKLEDING

gezellige koffie-bier Bar en een kunstsalon. Echt de uitstap naar Niel overwaard. Vergeet echter onderstaande BON niet in te vullen en af te geven, want dan betaalt U 20% meer, en dan is de pret er af, NIET IEDEREEN KOOPT BIJ ONS AAN DE FABRIEKSPRIJZEN DIE WIJ VOOR U MAKEN. Denk er aan...

BON VOOR WIJ-LEZERS DIE RECHT GEEFT OP EEN GRATIS LIDKAART VAN DE V.Z.W. MEYERS SUCCES CLUB. EN DIE RECHT GEEFT VOOR ALLE AANKOPEN AAN FABRIEKSPRIJZEN.

Naam : .....
Straat : .....
Plaats : .....

Duidelijk invullen en afgeven aan uw verkoper !

SUCCES KLEDING MEYERS

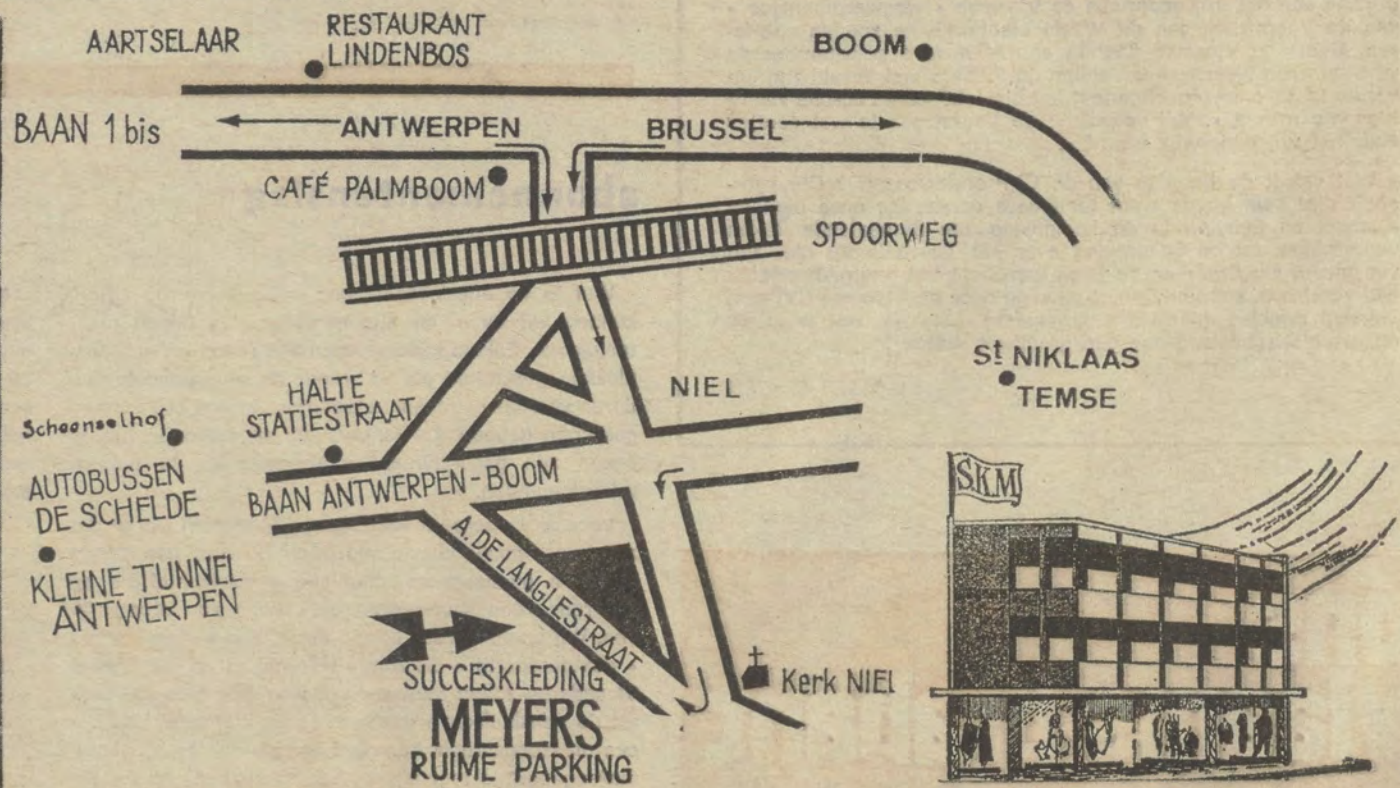
A. DE LANGLESTRAAT 4-10

NIEL

Tel. (03)78.11.44 en (03)78.35.39

Open alle werkdagen van 9 tot 20 u. - Zaterdags tot 18 u.

Zon- en feestdagen steeds gesloten

hollanders en vlamingen

Wij in de Volksunie blijven toch, geloven : « Hollander en Vlaming als 't moet tegen weer en wind in zijn slechts bijnamen, Nederlander is onze familienaam ».

Met Jan F. Willems, het « Nederduitsch Verbond » en « 't Sal wel gaen », al over R. De Clercq, R. De Cneudt, Leuridan en Van Severen in het Zuiden en al over een Domela Nieuwenhuys, een Gerretson, een Geyl, de Nederlandse Volkshogescholen in het Noorden geloven wij vast in de « eendracht » om « ons pijlen saamgebonden » te houden zoals het oude Geuzenlied het leert.

Het is normaal dat katholieken katholieken opzoeken, humanisten met humanisten samenspannen,

« rechtsen » met « rechtsen » en « linksen » met « linksen ». Over verschillen en nuances heen weten wij dat ons « Nederlander zijn » in de wijde wereld maar toekomst en zin heeft op voorwaarde dat niemand zich enig monopolie van heel-nederlandsgezindheid toeëigent.

Van af Erasmus en Willem de Zwijger is verdraagzaamheid een essentiële karaktertrek van het Nederlands wezen. Over « Hollanders en Vlamingen » publiceerde Rector H. Brugmans van het Europa-college onlangs in « Septentrion », franstalig tijdschrift voor Nederlandse cultuur, een lezenswaard artikel. Ik ben bereid er een afschrift van te bezorgen aan wie het mij vraagt.

Helaas stellen wij tegenwoordig opnieuw een verwijdering vast tussen Noord en Zuid. Na 1945 was de vizio op de oorlogsgebeurtenissen een oorzaak van verwijdering vanwege het Noorden.

Nu beleven wij het dat de losere morele opvattingen in het Noorden het Zuiden afkerig maken van de « Ollanders ».

De kulturele integratie en de politieke samenwerking in Benelux-verband worden gehinderd door de angst van de Belgische regeringen voor de reacties van de Francophonen. Het Belgisch ministerie van Buitenlandse Zaken was nooit in Vlaamse handen!

Verre van mij alle uitingen van b.v. de « sex-cultus » in sommige

Noordnederlandse kringen toe te juichen. Maar...

Maar zien wij niet in dat Noord en Zuid mekaar moeten « accepteren » zoals ze zijn en niet zoals men de andere zou wensen ?

In de 19e eeuw predikte men in Vlaanderen tegen het Noorden uit schrik voor de protestantse noorderduivel ; nu doet men het uit schrik voor zedelijke verwildering.

Ons antwoord moet zijn dat wij Vlamingen sterk genoeg op ons « anders zijn » moeten kunnen staan en verdraagzaam genoeg om aan het « anders zijn » van onze stambroeders geen aanstoot te nemen. In de grond is onze reactie een bewijs van schrik en minderwaardigheidsgevoelens.

En ja, dan hanteert men de noorderlijke gewoonte om vreemde woorden in de taal op te nemen als een voorwendsel om uit gemakzucht maar dialect te spreken, terwijl men met oranje-blanje-bleu-vlaggen zwaait !

Het is hoog de tijd dat wij nuchter en doelmatig onze stam-eenheid opnieuw gaan bevorderen. Wij weten dat de gemiddelde Noordnederlandse er weinig van afweet en weinig voelt. Niet als kultuurbedelaars, maar als volwaardige Vlaamse Nederlanders moeten wij de hand reiken, in de overtuiging dat wij evenveel te bieden (niet op te dringen) hebben als te ontvangen (niet af te smeken) hebben.

m. van haegendoren.

Dinsdag openden Kamer en Senaat hun eerbiedwaardige poorten. De dames en heren werden met rozen bedacht door een op loer liggende « HALT ». Meteen is het spel van doornen en rozen begonnen...

lou's nieuwste cirkusnummer

Op 7 oktober werd te Oostende een ontspanningszaal voor gehandicapten geopend. Onder de talrijke aanwezigen : de Oostendenaars Lou Major, minister, en Miel Vansteenkiste, iets wat Major zichtbaar wrevelig stemde.

Op een bepaald ogenblik, zoals dat gaat, stelde een reporter aan Lou de vraag « of het waar was dat de minister op 15 oktober 1972 ook te Vilvoorde zou zijn ? ». Het beschaafde ministeriële antwoord luidde als volgt : « Doar goan olèène demagogen en onnozelaars zien, en de demagogen goan die onnozelaars meesleuren ». Hij wees hierbij naar Miel Vansteenkiste, maar vergat wellicht dat de Nieuwpoortse burgemeester Georges Mommerency, BSP'er, met Vlaamse gevoelens op 15 oktober wél te Vilvoorde zal zijn en de tekst van de VVB-motie volledig onderschrijft. Lou zal zich nu natuurlijk moeten afvragen : is mijn partijgenoot Mommerency een demagoog of een onnozelaar ?

Tijdens het verdere verloop van het gesprek, waar de woorden demagoog en demagogie niet uit de lucht waren, had onze minister het voortdurend over de formidabele

verwezenlijkingen van de socialistten. « Dank zij de socialistten worden er voor het onderwijs thans kredieten voorzien die in de laatste 20 jaar nooit werden voorzien en waar het de laatste 20 jaar nooit zo goed was gegaan ».

De echtgenote van Miel Van Steenkiste had zich aanvankelijk niet in het gesprek gemengd, maar kon het niet langer meer kroppen en vroeg met een glimlach « of het ook dank zij de socialistten was dat de inkomstenplafonds werden verlaagd voor het toekennen van studietoelagen » ? — Lou nogal kwaad : « Madame, dat is peure demagogie en je kent gieder niets van politiek ». « Madame » wees hem er toen op dat verscheidene ouders haar man reeds hadden opgebeld om zich over deze « sociale » maatregel te beklagen. Nieuw « ministerieel antwoord » : « Dat zijn allemaal demagogen en je mag het met mijn complimenten aan hen zeggen, ik zit daar niet mee in ».

Miel Vansteenkiste deed vervolgens opmerken dat deze maatregel toch als gevolg kan hebben dat nog enkel gegoede ouders hun kinderen naar de universiteit zullen kunnen zenden. Zonder verpinnen

antwoordde de minister : « D'er zien gin oarme menschen mi, ze kunnen het nu ollemoale betalen ». Hij verdedigde zich dan met het geval aan te halen van vreemde studenten die op onze kosten, jarenlang student zijn, zonder één woord te reppen over de gevolgen voor onze, nieuwe studenten.

Volgens Louis Major zijn de leden van de VU in de Kamer en de Senaat geraakt door de demagogie en hebben ze geen verstand van politiek.

Een toemaatje : tijdens de voorbije week werden drie ministers ontvangen op het Oostendse stadhuis. Eén bekleog zich erover dat de protokolaire voorschriften voor een « ministerieel bezoek » niet voldoende werden geëerbiedigd. Rara, wie was dat ? Natuurlijk, Louis Major !

**26 november
vujō - kongres
ANTWERPEN**

Jajaja, wewetenetwel : er is in de hemel méér vreugde voor een snodaard die tot inkeer komt dan voor tien rechtvaardigen. Maar wij wonen (nog) niet daarboven en we hebben geen vleugeltjes aan onze schouderbladen zitten. Zodat we de al te vlotte bekering van al te veel snodaards ineens toch maar met een argwanend ook bekijken.

Daar heb je bijvoorbeeld Theo Lefèvre. We willen hem nou niet direkt voor een snodaard verslijten, al heeft hij zich méér dan behoorlijk ingespannen — newaar, kiegoeborsten ? — om die reputatie af en toe waar te maken.

Als we ons Lefèvre voor het geestesoog halen, denken we slechts in de allerlaatste plaats aan Pascal. We memoreren ons vooreerst andere dingen. Zo bijvoorbeeld de roemruchte uitspraak over de toren die er lag en die er goed lag. De IJzertoren, bedoelen we. Alhoewel we, eerlijk gezegd, nog altijd een beetje betwijfelen of de mondelinge overlevering deze uitspraak wel terecht toeschrijft aan de Sterke Man Van Gent. Veel belang heeft het overigens niet : Lefèvre heeft in de loop der jaren dingen genoeg gezegd die we echtig en techtig uit zijn mond zelve optekenden, om hem voor een snode praatvaar te kunnen verslijten. Hij was het in ieder geval die destijds de hele Vlaamse Beweging en heel het inmiddels toch wel indrukwekkend « kommunautair » dossier versleet voor een « faux problème ».

Dat was in de tijd dat de Volksunie nog door de pijp van een kort broekje piste. Dit hinderlijk maar in de grond ongevaarlijk konkurrentje van Lefèvre's grote staatspartij kon met een paar meppen terug het hoekje ingejaagd worden waaruit het zopas gekropen was. Vlaamse Beweging ? Nooit van gehoord. Faux problème daarenboven. De moeite niet om er zich druk over te maken.

Het knaapje groeide echter en het dreef de stoutmoedigheid zover, op alle Vlaamse muren het woord federalisme aan te brengen in vrij duurzame kalk of verf. Staatslieden à la Lefèvre waren genoodzaakt, zich toch nog eens hardnekkig met het jochie bezig te houden. En dies werden de propagandisten van de enigzalmakende CVP verzocht, het woord Volksunie op Vlaanderen's schuttingen een beetje bij te werken, zodat het Volksruzie werd.

” in de geceerde veste ”

Volksruzie. Federalisme, dat was Volksruzie. Mensen tegen mekaar opzetten en volkeren tegen mekaar in het harnas jagen. Een heldhaftig en voorspoedig landje gelijk het onze uiteenrijften. Zal er morgen een Vlaamse en een Waalse frank zijn, vroegen de unitaristen — die van Gent, die van de CVP en de anderen — met een stemverheffing, die voorlopig zowat een mengeling kon genoemd worden van meewarigheid en verontwaardiging. Nou, er werd in die dagen nogal katoen gegeven. De federalisten golden niet alleen als slechte vaderlanders, maar daarenboven als bekrompen ruziemakers, verwekt door Von Bissing en gekweekt door nog groter slechterikken. De beruchte vlag kwam voor de dag, jeweetnogwel, de gescheurde trikolore. Gelukkig waren er de grote staatslieden en was er de grote staatspartij om zich aan het naalen te zetten.

Al dat genaai heeft weinig geholpen. Naad en snit naar unitair patroon bleken niet bij machte om de boel bij mekaar te houden. De federalisten wonnen niet alleen veld en aanhang, ze wonnen daarenboven nog de botsing der ideeën. Links en rechts begon al een gewezen unitaire hoogvlieger wat te zakken, om voorzichtig mee te delen dat het unitarisme misschien wel had afgedaan.

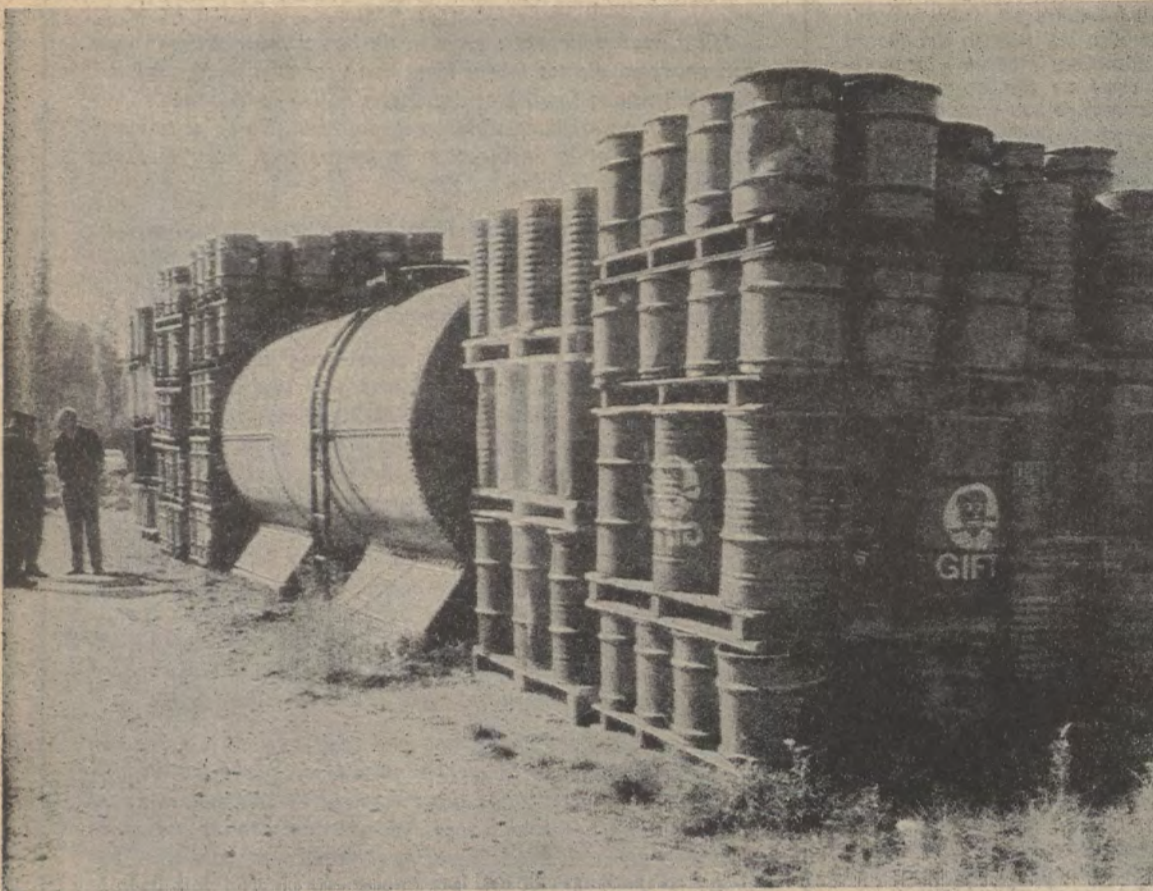
En pataat, komt daar het CVP-kongres van het voorbije weekend. Wie verschijnt daar op het spreekgestoelte (sprekers klimmen, naar aloude stamineegewoonte, altijd op een gestoelte), wie verschijnt daar dus op het spreekgestoelte in de fraalste gekeerde vest uit heel onze politieke geschiedenis ? Drie maal raden astembliet. Juist, Théo Faux Problème. Om den volke eens vlug zijn boude waarheden voor te houden. Als wij spreken over decentralizerende maatregelen, kunnen wij evengoed spreken over federalizerende maatregelen. Zegt de Man Van Gent. Want federalisme betekent binden. Aldus nog altijd de Man Van Gent.

Zijn Vlaamse (of zijn Waalse) frank van destijds schijnt dus eindelijk gevallen te zijn. En met dat nikkeltje aan zijn voeten maakt hij er dan maar het beste van : vergeten de hele resem scheldwoorden aan het adres van de federalisten-van-oudsher : vandaag is hij — zoals het een staatsman past — een der eersten om van het bindend federalisme te gewagen.

We zouden zo een beetje willen zeggen : past op, brave mensen, de vos preekt de passie. En we zouden er zo een beetje willen aan toevoegen : tussen al die nieuwbakken federalisten zie je ternauwernood nog het pitje van de federalistische kaars branden.

Als alle stropers straks boswachter zijn geworden, zal de koningenstand eerder af- dan toenemen. Begrijp je wat we bedoelen ?

dio genes.

België de vuilnisbelt van West-Europa? En onze bevoegde ministers maar doen of hun neus bloedt. De bestelwagens van ergens een kleine zelfstandige krijgt per dag soms vier maar gendarmerie- en BTW-kontrole. Maar cyanide kan in iedere hoeveelheid over onze grens gebracht worden...

zwijggeld

Te St. Kruis-Winkel, een dorpje langs de Gentse Kanaalzone dat door Gent werd opgeslorpt, werkt sinds enkele tijd een asfaltfabriek. Tegen dit bedrijf kwamen heel wat protester los vanwege de inwoners en ook van het waakzame Gents Actiekomitee Leefmilieu, dat ervan overtuigd was dat dit bedrijf geen exploitatievergunning had. De burgemeester van Gent, de h. Geraard Van den Daele beweerde echter van wel. Toch werd klacht neergelegd bij de provinciegouverneur. Deze heeft nu bevestigd dat het asfaltbedrijf inderdaad geen exploitatievergunning bezit en bijgevolg heeft hij de Gentse burgemeester opdracht gegeven het bedrijf te sluiten. Uit het geval blijkt weer eens tot wat de koppige Gentse burgemeester, die een hekel heeft aan milieucontestanten, in staat is om toch maar « zijn goesting » te kunnen doen. En wat te denken van de praktijken van de betrokken firma die trachtte de bevolking van St. Kruis-Winkel op haar hand te krijgen door het geven

van grote sommen geld aan alle mogelijke verenigingen. Sommige verenigingen, zoals de KWB, hebben echter vlakweg geweigerd zo'n « zwijggeld » te aanvaarden.

een voorbeeld

Het gemeentebestuur van Schilde stuurde een « dringende oproep tot de bevolking » naar alle inwoners van de gemeente. Daarin werden de Schildenaren met klemmende argumentatie aangespoord om talrijk deel te nemen aan de 15 oktober-betoging te Vilvoorde om te protesteren tegen het « verregaand Brussels imperialisme ». De oproep was ondertekend door burgemeester Karel Ver Berne, door de schepenen Toon Claessens, Hugo Berghmans en Juul Hanssen en door gemeentesekretaris Emile Daniëls. En om het de ingezetenen gemakkelijk te maken legde dit voorbeeldig Vlaamsgezinde gemeentebestuur bovendien zelf een bus in tegen een schappelijke prijs en men kon voor deze bus inschrijven aan de loketten van het gemeentehuis.

Als honderden Vlaamse gemeentebesturen eens hetzelfde deden....

van elslande's hoop

Volgens het Brusselse satirisch weekblad « Pan » had de CVP-flamingant (!) Renaat Van Elslande, minister van Binnenlandse Zaken, gehoopt dat het advies van de Raad van State over het Voerontwerp van de regering positief zou zijn uitgevallen. Aangezien hij wist dat de vakantiekamer van de Raad uit vier Vlamingen en slechts één Franstalige zou bestaan, zat hij al gereed om dit « argument » uit te spelen tegen zijn CVP-vrienden die nog zouden aarzelen : als een overwegend Vlaamse Kamer van de Raad van State er geen graten in vond, moesten zij dan nog katolieker willen zijn dan de paus? Van Elslande heeft zich echter deerlijk misrekend : hij had gehoopt zich eindelijk van die vervelende Voerkwestie te kunnen ontmaken (door de Walen hun zin te geven) maar hij zit er nu meer dan ooit mee opgescheept.

Terwijl op de werf te Diepenbeek het toekomstig LUC-kompleks snel vorm krijgt, meende de Raad van Beheer van het centrum dat de tijd rijp was voor een konfrontatie met de pers. In zaal « Onder de Toren » te Hasselt begon het op donderdag 5 oktober allemaal heel gemoedelijk met een kopje koffie en een onoverzichtelijk grote hoop koekjes. Een verplaatsbare tentoonstelling gaf grafieken, bouwplannen en foto's van het terrein de Miezerek te zien.

Toen dan iedereen aan tafel zat, de « top » aan de ene en de pers aan de andere kant, opende gouverneur L. Roppe de vergadering.

Hij dankte enkele mensen voor hun inzet en gaf het woord aan gedeputeerde B. Croux (CVP), voorzitter van de Raad van Beheer.

Deze gaf aan de hand van een uitvoerige nota een uiteenzetting over de stand van zaken voor wat betreft de beheersorganen, de bouwwerken en de academische planning. Zo zei hij, sprekend over de samenstelling van de beheersorganen, dat de wet hier vrij gedetailleerd was. De bouwwerken zouden, mede om financiële redenen, in 2 fases verlopen. Nu ja, dachten wij, Limburg heeft reeds ruim zijn deel gehad, en tenslotte bouwen wij geen luxueus Louvain-la-Neuve...

De academische planning, het eigenlijke onderwijs dus, zou door konfrontatie met enkele universitaire instellingen uit « het land zonder grenzen » zo internationaal mogelijk georiënteerd worden.

Tot daar de h. Croux, die daarop het woord gaf aan de rektor, prof. Verhaegen.

In een interessant betoog schetste deze zijn visie op het academisch beleid. Het LUC heeft een zware verantwoordelijkheid tegenover de studenten en tegenover de maatschappij. Ten allen prijze dient de drempelvrees van vele begaafde jongeren i.v.m. universitaire studies overwonnen te worden.

Middel hiertoe is een dynamisch en actief onderwijs.

Volgde dan het uiteenzetten van enkele basisopvattingen. Tot slot stelde rektor Verhaegen voor wetenschappelijk onderzoek te verrichten op het gebied van de eigen onderwijsmethodes.

En nu was de beurt aan de pers.

De aanwezige Nederlands-Limburgse journalisten begonnen dedelijk te vragen hoe het komt dat, ondanks veelvuldige liefdesverklaringen in het verleden, Hasselt en Maastricht toch elk op eigen houtje een universitair centrum hebben opgericht. En, voegde een van hen eraan toe, nu worden kontakten in « het land zonder grenzen » als noodzakelijk aangeprezen, maar waarom gebeurde dat alles niet veel eerder, toen de ideeën aan geen van de twee kanten vaste vorm hadden gekregen?

De h. Croux antwoordde dat de schuld eigenlijk toch wel bij Nederland lag, dat er geen verder uitstel meer mogelijk was, enz. enz. Na nog enkele andere tussenkomen werd het gesprek enigszins in andere banen geleid.

We menen dat in de algemene euforie over de goede start van het LUC enkele minder mooie dingen dreigen verborgen te blijven.

We zouden hierover enkele vragen willen formuleren, maar vooraf enkele bedenkingen.

We dachten dat het voor iedereen die de zaken van dichtbij gaat bekijken duidelijk is, dat de vier topfuncties van het LUC (voorzitter, ondervoorzitter, rektor en vice-rektor) verdeeld zijn volgens politieke maatstaven. Inderdaad, op drie van de vier topmensen kan men een partijpolitiek etiket plakken.

Daartegenover staat dat men gedurende jaren gesproken heeft van een LUC als van een model voor wat de ideologische openheid betreft. Brussel moest vertrouwen hebben in Limburg, de Limburgers zouden de zaken regelen op hun eigen manier, alle strekkingen zouden ruim aan bod komen, enz.

het limburgs universitair centrum : ideologische openheid een wassen neus?

Nu kan men ideologische openheid o.a. realiseren door bij benoemingen rekening te houden met de ideologische pluraliteit.

Deze werkwijze is trouwens in de wet voorgeschreven zowel voor de voordracht van kandidaat-leden van de Raad van Beheer, afkomstig uit de sociale en economische sektor, als voor de aanstelling van de rektor, vice-rektor, voorzitter en ondervoorzitter.

In het eerste geval moeten de kandidaten voorgedragen worden door sociale en economische organisaties die representatief zijn : in de praktijk komt het er op neer dat dit kandidaten zijn uit sterk-partijgebonden organisaties, wat allerminst een garantie is voor pluraliteit, integendeel. In het tweede geval, dus wat de top betreft, geven de resultaten te zien dat ook hier van duidelijke politisering sprake is.

Nu stellen we in dit verband de volgende vragen :

Is er voor de samenstelling van de top een andere verklaring mogelijk dan partijpolitieke inmenging?

Indien er een andere verklaring voorhanden is, hoe kan men dan het povere resultaat voor wat de ideologische pluraliteit betreft samenrijmen met de steeds gepropageerde ideologische openheid?

Indien men toch meent dat de ingeslagen weg de goede zou zijn, kan men dan verwachten dat alle verdere benoemingen (we denken aan het ondervoorzitter, het wetenschappelijk, het administratief en het technisch personeel) op dezelfde wijze zullen verlopen als voor de top, of heeft men hiervoor andere normen klaarliggen?

Het antwoord van de heer Croux op deze en andere vragen die gesteld werden was zeer vaag, om niet te zeggen ontwijkend. Men had bij de samenstelling van de top gezorgd voor een « billijk » evenwicht, men moest toch « vertrouwen » hebben enz...

Op de vraag of men de zaak niet verdeeld had tussen gelovigen en vrijzinnigen, knikte de h. Croux bevestigend.

Er werden door breidwillige journalisten snel een paar vragen gesteld, zodat verder doortasten op dit stekelige onderwerp helaas niet mogelijk was. Zo zou er nog kunnen gezegd worden dat men het begrip ideologische openheid vertaald heeft in : gelovigen en vrijzinnigen, elk de helft. En zelfs dit principe heeft men aan de kant gezet, want men eist ook nog dat deze gelovigen en deze vrijzinnigen gemandateerden zijn van twee bekende partijen. Als bewijs hiervan het volgende : voor één van de topfuncties werd door een commissie van wijzen (dit waren vier professoren) een vrijzinnige voorgedragen. Resultaat : deze man was bij de BSP onbekend, dus... kwam er een vrijzinnige met een partijkaart en de zaak was rond.

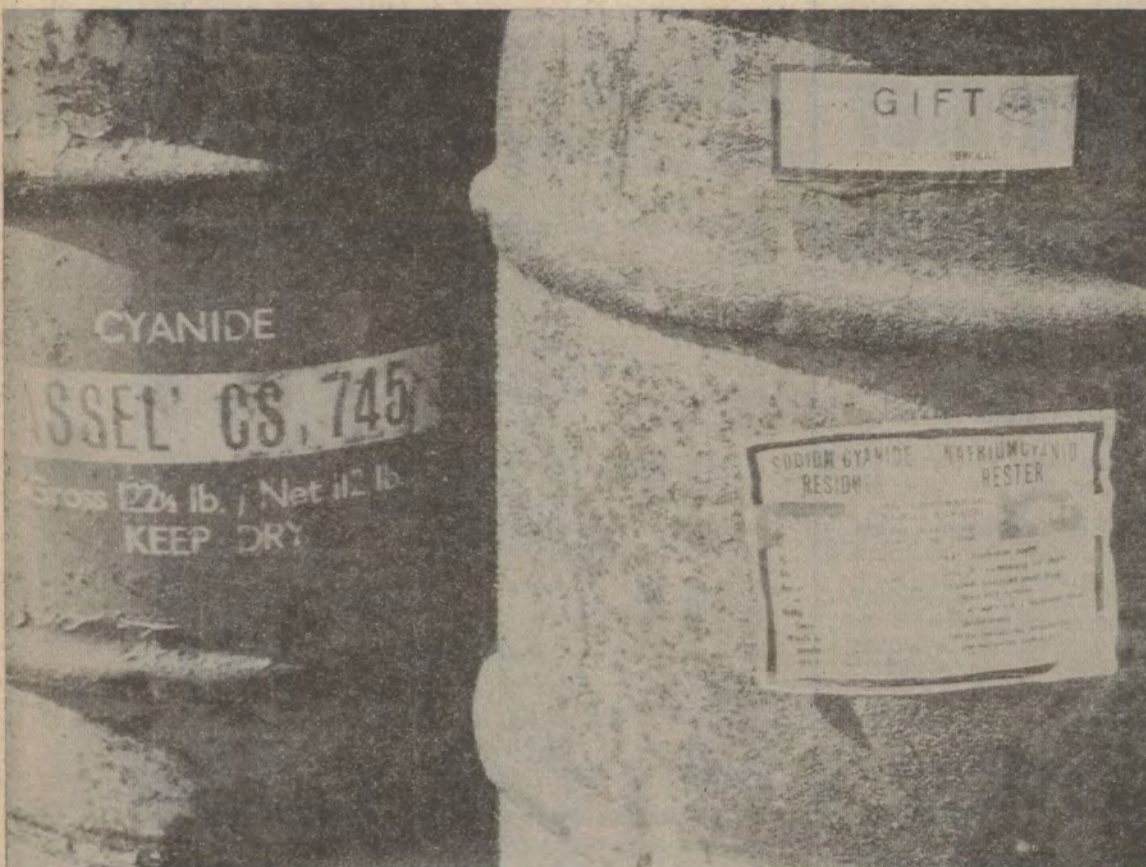
Al met al dreigt door dit soort dingen het krediet, dat een jonge en voor Limburg zo belangrijke instelling als het LUC eigenlijk hoognodig heeft, op een zeer laag pitje te zakken.

Het is wellicht overbodig hier nog eens te zeggen dat de VU tegen politisering is.

Maar, samen met volksvertegenwoordiger E. Raskin is diens artikel « Pluralisme in het universitair centrum te Hasselt ? » in het Wij-nummer van 16 september, eisen wij van de heren in Hasselt het volgende : indien die groepen die beweren een ideologie te vertegenwoordigen niet aan bod kunnen komen, moeten alle politieke groepen, die in de Commissie van Toezicht van het LUC zetelen, volgens hun getalsterkte in de top van het Universitair Centrum Limburg vertegenwoordigd zijn.

Wij wachten af. En wij laten nog van ons horen!

r.g.

De vermeldingen op de vaten liegen er nochtans niet om : « Droog houden » en « cyanide ». En « giftig gas kan vrijkomen na contact met zuren ». Het kan allemaal in België ! Nu is er eventjes opschudding, een paar ministers gaan ter plaatse eens druk doen. En morgen ?

graan voor rusland

De graanoogst is mislukt in Rusland.

Er kan natuurlijk over geredetwist of de oorzaak hiervan te zoeken is in ongunstige weersomstandigheden of in de fouten van het kommunistisch beleid.

Wat « ons allen aangaat » in de EEG is wel, dat Frankrijk hierbij met de winst gaat lopen. Frankrijk zal dit jaar 50 miljoen kwintalen tarwe en 5 miljoen kwintalen gerst verkopen aan Rusland, aan de wereldprijzen die lager liggen dan de prijzen die de Franse landbouwers ontvangen. De Franse boeren ontvangen 500 fr. per ton, terwijl Rusland slechts 100 tot 200 fr. (prijs uitvoerhaven) zal betalen. Door het mehanisme van de EEG zullen de andere EEG-landen het verschil bijpassen, nl. 55 miljoen dollar uit het gemeenschappelijk landbouwfonds.

De definitieve Franse landbouw is een van de obstakels van de Europese economische integratie. Hoe lang blijft het aanvaardbaar dat Frankrijk de Europese toekomst dwarsboomt?

revelerend?

Eén foto van het recente CVP-kongres te Antwerpen was opvallend: deze waar partijvoorzitter Martens voorkomt, geflankeerd door twee nog steeds zeer invloedrijke en unitaristische « wijzen » van de partij, nl. August De Schrijver (blunderaar in de Kongo-krisis) en P.W. Segers (nog steeds machtige touwtjestrakker achter de schermen van partij en financieel-sociale organisaties). Ze keerden beiden de fotograaf halvelings de rug toe, de nieuwbakken voorzitter zat er ietwat schooljongensachtig bij.

We doen niet aan « hineininterpretieren », maar toch is zo een foto sprekend voor iedere politieke waarnemer: dat nl. de oude CVP-bonzen waken op de sprongen van het jonge veulen. Hun twijfelen dat ze op tijd en stond de teugels aanspannen. Of met andere woorden: men maakt ons niet wijs dat be-

proefde en doorwinterde dienaren van de ene troon en het ene altaar (nou ja) nu plots federalisten of à peu près zouden geworden zijn.

decentralisatie...

De Senaat was pas weer bijeen en na het lange verlof stellig nog niet ingereken, of daar was die « vervelende lastpost van een VU » er alweer, om onze excellenties aan de huid te zitten.

De eerste week van de heropenende zitting interpeleerde senator Guido Van In de minister van Verkeer over de toestand van het spoor in Oost- en West-Vlaanderen. Struktureel bestaat de NMBS uit zgn. groepen, die het regionaal beheer van de spoorwegen in hun bevoegdheid hebben: Oost- en West-Vlaanderen zijn zogezegd omwille van een zuinig beheer in één groep samengebundeld. Gedurende een zekere tijd hadden beide provincies hun eigen groep, wat o.a. een soepeler en efficiënter beheer ter plaatse mogelijk maakte en ook plaatselijk de werkverschaffing ten goede kwam. Ironisch genoeg werd de groep West-Vlaanderen afgeschaft en onder het beheer van Gent geplaatst op het moment, dat men te Brussel voor het eerst over decentralisering ging spreken. Deze maatregel is West-Vlaanderen steeds als een steen op de maag blijven liggen, niet alleen uit een gevoel van frustratie doch ook om praktische en economische redenen.

...op zijn belgisch

In zijn interpellatie wees senator Van In op het belangrijke feit van de industriële groei in West-Vlaanderen, het bevolkingscijfer (meer dan één miljoen), het uitgebreid spoorwegnet (hoger dan dat van sommige Waalse provincies), de traagheid die uit de centralisatie te Gent voortvloeit, de pendel die door deze samenvoeging is ontstaan, het element vertraging dat in deze cen-

tralisatie voor de economische expansie van West-Vlaanderen schuilt en op de diskriminatie tussen Vlaanderen en Wallonië: voor een kleinere spoorlengte beschikt Wallonië over meer groepen dan Vlaanderen (in het postwezen is de diskriminatie even groot).

Het was een knap betoog, waartegen de minister niet veel had in te brengen, des te meer daar de verdedigde opstelling niet alleen de opvatting van de VU West-Vlaanderen weergeeft doch de synthese is van de opvatting ter zake van alle politieke partijen in de Westgouw. Maar zoals we weten: voor de pathologisch belaste blunderregering Eyskens telt de vox populi niet.

het brussels gelaat van cvp-man chabert

Het is in Vlaanderen en in Vlaams Brabant niet voldoende bekend dat de Brusselse Vlaamse CVP-bewegingsstrategen niet zo vast zijn in hun Vlaams geloof. Wij vergaten weeral dat zij steeds in het zog van Van den Boeynants varen en zijn Brussels anti-Vlaams programma steunden.

In de « Vrije Tribune » van « Le Soir » (23 september 1972) publiceert de heer Chabert, de zgz coming-man van het Zwaard en Schild van Vlaanderen, een oproep tot Belgisch-nationale solidariteit.

In Vlaamse en Waalse bewegingen zijn volgens Chabert « communautair egoïsme » en het is hoog tijd de stoom om te gooien! De Volksunie kan alleen leven van kunstmatige opgefokte wrok; voor de CVP heeft de Belgische-nationale solidariteit de voorrang. Chabert hoopt dat alle levende krachten van de Belgische natie het hunne zullen bijdragen tot een Belgisch-nationale pacificatie.

Zo klinkt de overtoon van Chaberts « Vlaamsgezindheid ». Als Vlaanderen moet rekenen op de nationale wil van zulke strijders tegen de unitaristische staatsbehoudende BSP-mannen, weten wij wat ons allen en Vlaams-Brabant te wachten staat.

universitaire instelling antwerpen

Vorige week installeerde de h. Claes, minister van Nationale Opvoeding, de commissie van parlementsleden van de UIA voor de eerstkomende legislatuur. Voor de Volksunie maken daarvan deel uit: sen. Maurits

Coppieters en volksvert. Hugo Schiltz. De andere leden van de commissie zijn de hh. Tindemans (CVP-minister van Landbouw en Middenstand), Swaelen (CVP-volksvert.), Detiège (BSP-volksvert.), Van Eynde (BSP-volksvert. en staatsminister), Grootjans (PVV-volksvert.) en Poma (PVV-volksvert.).

De h. J. Van Eynde werd tot voorzitter van deze commissie verkozen en de h. Swaelen tot sekretaris.

duel...

Het herinnert je aan grimmige, geharnaste ijzere ridders, die zich met blinkende metalen puntneuzen aankijken en dan dreigend met de twee handen het slagzwaard omknellen... Godsoordeel heet het, en in 't krijt treden en in 't zand bijten.

Of je zlet voor je geestesoog sierlijk-gepluimde en langharige heren, met hoge laarzen en in wapperende fluwelen mantels en ze kruisen het rapier, « la guerre en dentelles » en de drie musketiers zijn er met zijn vieren niet zo ver af.

En dan rijzen uit de ochtendnevels deftig-zwarte heren, waarvan je de gezichten slechts vermoedt en tussen hen gaan twee nors-kijkenden op honderd passen van elkaar, pistool in de hand...

Het tweegevecht, historische merkwaardigheid, verboden door allerlei kerkelijke en burgerlijke wetten, leeft — zo dachten wij thans — slechts voort in allerlei hollywoodse fantasieën.

De laatste degenkruisers kon je nog in sommige Duitse universiteitssteden aantreffen, maar ook dat is alweer lang geleden.

De studenten vochten om de sierlijke houwen in het intellectuele gelaat, de aristokratische socialist Lasalle stierf in een pistoolgevecht om de moole ogen van een society-dame. Om een misprijzend woord wierp de beledigde een handschoen in een onbewogen herengezicht. Want het duel was bij voorkeur een vrije amusement.

Toch gebeurde het dat in een huiselijke twist man en vrouw het meningsverschil met klinkender argumenten uitvochten. De colts vlogen uit de huishoudlade; maar dat is een « American story » uit de pioniers-tijd, dat dachten jullie wel.

Toen we laatst echter ons politiek-moede oor aan het radio-toestel te luisteren legden en saaf voorbereidende eevvee-congresreden verwachtten, hoorden we avontuurlijker geluid en ons romantisch gemoed liep vol. Daagde daar ene tabaksverantwoordelijke minister Vlerick niet tot een duel uit? Want de minister had « onheuse taal » gebruikt, per telefoon nog wel.

Zal « Echo » het gebeuren op het scherm brengen? Wel zal het gevecht niet in de morgennevels plaatsgrijpen — of zijn ministers zo vroeg uit de veren? — maar toch vermoeden we een mistig iets. Misschien dienen sigarenwalmen wel voor het passende decor. Minister Vlerick zal zich in deze nebuluze omgeving beslist wel voelen. En dan zorgt de Pientere weerman voor commentaar. Het klinkt in de aard van « Onweerswolken trekken boven het Brusselse samen en verhinderen tijdelijk een klare kijk op de situatie ». Op de achtergrond speelt het kwartet der Jakobijnen romantische muziek. Libera Carlier kan een nieuw boek schrijven: « Duel met een minister... ».

Heerlijk!

huguette d.b.

Naar jaarlijkse traditie komt begin november het Volksunie-kader bijeen op de zgn. Herfstkaderdagen. In het verleden werden deze kaderdagen steeds ingericht enerzijds voor de provincie Oost- en West-Vlaanderen samen, anderzijds voor de provincies Brabant, Antwerpen en Limburg samen. Ze werden veelal besteed aan praktische punten van organisatorische en propagandische aard.

Dit jaar worden deze bijeenkomsten opnieuw gehouden. In deze « hete herfst », zoals de huidige fase in de politieke strijd wel eens genoemd wordt, is het van uitzonderlijk belang dat deze bijeenkomsten radikaal in een zuiver-politieke kontekst geplaatst worden. Begin november zijn de krachtlijnen bekend van het beleid dat de regering en de partijen zullen volgen. Meteen is het goed, dat de Volksunie haar houding bepaalt en haar strijdplan opstelt en kenbaar maakt. Om deze redenen zijn de Herfstkaderdagen dit jaar belangrijker dan ooit. Daarom ook worden ze dit jaar gehouden als interprovinciale partijkongressen. Het ganse kader van de Volksunie wordt thans reeds verzocht, op deze interprovinciale Kongressen aanwezig te zijn.

interprovinciale kongressen

— Zaterdag 4 november 1972, van 14 tot 18 u. 30 : voor Antwerpen, Brabant en Limburg.
Zaal « Lorka », Genkersteenweg, Hasselt.

— Zondag 5 november 1972, van 14 tot 18 u. 30 : voor Oost- en West-Vlaanderen.
Kultuurcentrum, Waregem.

morgen met z'n allen naar vilvoorde

antwerpen

Aartselaar : Helenboslaan 25.
Antwerpen : Wetstraat 12, tel. 36.84.65.
Berchem : verzamelen om 8 u. op Van Hombreeckplein.
Berlaar : ir. De Wilde, Smidstr. 36 en Paul De Belser, Aarschotbaan 185, Heikant.
Blaasveld : J. Scheers, Mechelsestwg 315.
Boechout : Flor Van Praet, Provinciestwg 363.
Bonheiden : Luk Thys, Putsestwg 29.
Booischoot : Jozef Van den Broeck, Heistsestwg 29.
Borgerhout : mevr. Van Geert, Lippenlaan 22, tel. 36.68.29.
Bornem : Hubert De Vliegheer, Nieuwstr. 44.
Borsbeek : Annemie Dreesen, Merrensstr. 18 en Staf Klebooms, Hendricklei 20, tel. 21.61.98.
Breendonk : Jozef Snachaert, De Buisseretlaan 13.
Burcht : Oktaaf Meyntjes, Krulbekestwg 32.
Deurne : bus vertrekt hoek Confortlei-Ter Heydelaan (9 u. 30), Wim Saerensplein (9 u. 35) en St. Rochuskerk (9 u. 45).
Duffel : Eddy Aerts, Rietlei 12.
Edegem : P. Leclercq, Herreynsstr. 10 ; Van den Eynde, Sorbrechtshofstr. 24 ; Van Reeth, Drie Eikenstr. 70 ; «Drie Eiken», Drie Eikenstr. 128.
Eikevliet : Felix Van Ballaert, Van Hoolmissenstr. 4, tel. 03/89.20.01.
Ekeren : Maurits Van Tongerlo, Leliënlaan 62.
Gooreind : René Berkvens, Mezenestje 17.
Heist o/d Berg : Roger Van Herck, Kasteelstr. 33.
Herentals : Paul Peeters, Molenvest 34.
Hingene : Gudio Van Vracem, d'Urseelstr. 8, tel. 03/89.19.52.
Hoboken : Jos Van den Nieuwenhof, St. Bernardsstwg 793, tel. 27.28.48.
Hove : Rutger Buys, Vincent Baaisstr. 13.
Itegem : Livinus De Preter, Liersestwg 53.
Kalfort : Donaat De Wachter, Dorp 7 (2e verdieping).
Kalmthout : tel. 66.74.59, 66.86.51 of 66.96.29.
Kessel : Vital Ceulemans, Dorpsstr. 9.
Koningshooikt : Jos Goris, Mechelbaan 19.
Kontich : Gust Teugels, Vredestr. 181 ; Paul Embrechts, Konijnenveld 41 ; Wim Van der Steen, Ooststaatiest. 185 ; Jan Longin, Hofstr. 46.
Leest : K. Mertens, Kerkeblokweg 11.
Lier : Jan Kuypers, Kesselsestwg 52
Lizele : Willy Mermans, Dorpsstr. 32, tel. 03/89.20.83.
Lippelo : René Willaert, Oppursebaan 8, tel. 052/321.49.
Loenhout : Alfons Van Dyck, Kapelstr. 38.
Mariakerke : Guido Van Doorslaer, Omgangstr. 29, tel. 052/338.69.
Mechelen : J. Vrijdaghs, Astridlaan 123.
Merksem : tel. 45.57.77.
Mol : tel. 014/32320.
Mortsel : Robert Palmaerts, Antwerpsestr. 132, tel. 49.71.42.
Nijlen : Herman Steylaerts, Tuinwijk 20.
Oppuurs : Octaaf Pauwels, Kattestr. 10, tel. 03/89.23.78.

Puurs : Jozef Van Cauwenbergh, Palingstr. 87.
Ranst : Lena Van Doorslaer, Bovenstr. 4, tel. 03/89.07.87.
Rijmenam : M. De Mees, Hollakenbaan 18.
Ruisbroek : August De Keersmaecker, Kalfortbaan 12.
Sint-Amands : Etienne Servaes, Van Droogenbroeckstr. 35, tel. 052/336.61.
Sint-Katelijne-Waver : Portocarero, Beukendreef 19a.
's Gravenwezel : R. Lenie (tel. 53.67.49) of J. De Scheemaeker (tel. 53.67.44).
Tisselt : A. Vanderbeken, Schorheidelaan 1.
Weert : Eugène De Vree, Binnendijkstr. 15a.
Wijnegem : in het Vleminkhof.
Willebroek : Lode Verstrepen, Wouterstr. 102.
Wilrijk : R. Van den Bossche, Doornstr. 24, tel. 28.09.25.
Wintam : mevr. Langbeen-Meeus, Astridlaan 40, tel. 03/89.03.64.
Wommelgem : Vik Kimpe, Autolei 119 ; Armand Ruymaekers, Torenstr. 79 ; Staf Van Looveren, Welkomstr. 116.
Wuustwezel : Ward Hulselmans, Bredabaan 292.
Zwijndrecht : in het Vlaams Huis of bij gemeenteraadslid Piet Severins.

VILVOORDE
15 OKTOBER
10 u. 30

brabant

Asse : gezamenlijk vertrek om 9 u. 30 stipt op het Gemeenteplein (met wagens).
Bekkevoort : Raoul Claes, Vierbundervoetweg 3.
Berg : D. Van Hecke, Fazantendal 20
Diegem : verzamelen aan de kerk om 9 uur.
Diest : Pierre Bollen, Acaciast. 21.
Herent : Rik De Deken, O.-L.-Vrouwplein 19, tel. 29677.
Leuven (arr.) : André Van Hoof, Overwinningsstr. 24, Kessel-Lo, tel. 016/27014.
Molenstede : Lieve Vandenhout-Diden, Molenvweg 5.
Perk : K. Coosemans, Driesstr. 8a.
Schaarbeek : verzamelen Schaarbeeklaan 181, om 10 u.
Schaffan : Paul Cresens, Azalealaan 2.
Scherpenheuvel : Rik Weckhuizen, A. Nihoulstr. 71.
Steenokkerzeel : café « De Appel », Fuërisonplein 6.
Teralfene : Ph. Claes, Balleistr. 28.

Testelt : André Van Aelst, Tuinwijk 11.
Webbekom : Staf Schellens, Hasseltsestwg 110B.
Zichem : Jan Biesemans, Averbodevweg 21.
St. Katharina-Lombeek : Vertrek om 9 u. 30 aan de Kerk, Bosstr. : om 9 u. 45 Kerk Centrum. Inschrijven VU-lokaal, prijs 50 fr.
Liedekerke : vertrek om 9 u. 15, Dorp.

limburg

Beringen : Albert Jacobs, Hoogstr. 11 ; F. Theuwissen, Hasselsestwg 85 ; L. Tielens, Collagestr. 12.
Bilzen : Paul Wiërs, O.-L.-Vrouwstr.
Bocholt : Jan Latinne, Damburgstr. 7.
Bree : J. Gabriëls, Gerdingerpoort 14.
Borgloon : Jos Orij, Kermielerstr. ; Flor Belet, Tongersestwg 1.
Brustem : J. Stevens, Tomstr. 15.
Eigenbilzen : P. Gerits of J. Appermans.
Genk : Door Vandeuren, Bresserstr. 18 ; Jan Roux, Winterslagstr. 163.
Gruitrode : H. Leykens, Neerhovenstr. 4.
Hamont : P. Eyben, Lozenweg 2.
Hasselt : Jaak Bongaerts, Luikerstwg 72 ; Bert De Geets, Notelarenstr. 98 ; Jean-Paul Claes, Kiezelsestr. 139 ; Renaat Vanheusden, Zelvvenest. 32.
Herk-de-Stad : Lokaal Arca, Markt.
Heusden : Rik Wijnen, Hollweg 10 ; mevr. G. Wegens, Champert 9.
Houthalen : Marcel Beerten, Lilloweg 9.
Kuringen : Julien Vandenneste, Zolderse Kiezelse 213.
Landen : B. Vandijck, Tiensestr. 170 ; L. Malpa, Krijgerslaan 13.
Lommel : G. Leroy, Lismortelstr. 33.
Millen : mevr. Vos.
Overpelt : R. Geussens, Dorpsstr. 29.
St. Truiden : R. Rupol, Wijngaardenstr. 10 ; Fr. Hendrickx, Gorsemweg 8.
Tongeren : J. Gouverneur, Hasseltsestr. 31.
Tongerlo-Opitter : Jef Neyers, Hoogstr. 15.
Voerstreek : J. Nijssen, Veurzerfeld 28, St. Martens-Voeren.
Zolder : Van Bockrijck, Buststr. 127.
Zonhoven : lokaal Zonnehof, Heuver 8.
MAASKANT
Maasmechelen : Albrecht Karel, dr. Houbenl. 29 ; Vanderhallen Jozef, J. Smeetsl. 54.
Neeroeteren : Brouwers Louis, Hoogstr. 4 ; Clijsters Michaël, Tienderstr. 8 ; Cuppens Jaak, Zandbergerstr. 22.
Dilsen : Deckers Adam, Rijksweg 881, Elen ; Medaer Frans, Mullem 15, Lanklaar ; Moesen Jaak, Borrehoefstr. 5.
Lanaken : Callens Herman, Gasthuistr. 27 ; Diris Jos, Kerkplein 3.
Opoeteren : Meuwis Mathieu, Neeroeterstr. 67, Vandersteegen Albert, Bosstr. 25.
Maaseik : Pieters Leo, Bleumerstr. 71 ; Pieters Piet, Hepperstwg 47.
Kinrooi : Schoofs Theo, Kessenicherstwg 3 ; Wieers Jan, Hoogstr. 205, Geistingen.
Rekem : Stouten Guillaume, Steenweg 87.
Lanklaar : Dreesen H., tel. 59392.

VILVOORDE
15 OKTOBER
10 u. 30

oost-vlaanderen

Arrondissement AALST
Aalst : Dolf De Clercq, Gerstenbaan 35 ; Herman Talloen, Eikstr. 82.
Lede-Wanzele-Hofstade : Jan Galle, Wichelenstwg 145, Lede.
Kerksken-Aigem-Heldergem : Joris De Kegel, Hollestr. 47a, Kerksken.
Burst-Zonnegem-Bambrugge-Ressegem : Hein Mallefroy, Nieuwstr. 24, Burst.
Borsbeke - Oombergen - St.-Lievehs-Houtem : Luk Fermon, Provinciebaan 60, Borsbeke.
Herzele - Hillegem - Woubrechtgem - St.-Lievehs-esse : Jozef Coppens, Neerwegstr. 3, Woubrechtgem.
Erembodegem-Welle : Marcel Eeckhout, Ninovestr. 13, Erembodegem ; Jos Verdoodt, Leuvenstr. 29b, Erembodegem ; André Everaert, De Boomstr. 13, Erembodegem ; Fons Van der Burght, Geraardbergenstwg 20, Erembodegem ; Joris Taeleman, Kleistr., Erembodegem.
Aspelare - Nederhasselt - St.-Antelieckx : Jozef Haelterman, Waalhoefstr. 15, Aspelare.
Haaltert : Willy Van den Bruele, Stationsstr. 9.
Denderhoutem : Hans Sonck, Anderebroek 55-1.
Groot-Zottegem : R. Pollefeyt, Kapellestr. 34, Zottegem.
Oordegem-Vlierzele-Bavegem : Jozef Haustraete, Grote Stwg 16, Oordegem.
Mere-Erondegem : Pol Van der Heyden, Magerstr. 16, Mere.
Groot-Geraardsbergen : Herman Lalleman, Kattestr. 17.
Ninove en omgeving : Werner Eeckhout, Stationsstr. 42.
Denderleeuw en omgeving : Wilfried De Metsenaere, Sportstr. 2.

VILVOORDE
15 OKTOBER
10 u. 30

Herdersem - Moorsel - Baardegem-Meldert : Kamiel De Petter, Avouestr. 12, Moorsel ; Willy Cobbaut, Bosstr. 2, Baardegem.
Impe-Smetlede : Denis De Pauw, Dorp 11, Impe.

AUTOKARAVAAN

De autokaravaan van 15 oktober, waarbij alle bussen en particuliere wagens aansluiten, vertrekt te 8 u. u. 45 aan de Vijfhuizen (Erpe) en te 9 u. op de Albrechtlaan (Aalst).
Dendermonde : Oktaaf Van den Eynde, Stwg op Aalst 90, tel. 24234 ; F. De Pauw, Rode Wegel ; Lutgart De Beul, Wijngaardstr. 12, tel. 23267
Drongen : F. Wabbes, Brackmanlaan 34 ; R. Caunoot, Stwg Gent-Deinze 5 ; E. Waelput, Ingelsstr. 11 ; J. Dewulf, Luchterenkerkweg 106 ; Van Donink H., Luchterenkerkweg.
Gent : Roeland, Korte Kruisstr. 3 of Huguette De Bleeker, tel. 25.64.87.
Gentbrugge : R. Depestele, P. Benoîtlaan 185 ; R. Vercauteren, Walstr. 90.
Heusden : verzamelen Tramstatie om 8 u. 30.
Laarne : verzamelen aan het Gemeentehuis om 8 u. 40.
Ledeberg : mevr. De Caster-Buyt, Park 63, tel. 52.99.89.
Mariakerke : J. Verbeke, Verschaningsstr. 42 ; J. Goossens, Brugsestwg 180 ; L. Erens, Notenstr. 8.
Meestjesland : betogers uit Ertvelde, Oosteeklo, Lembeke, Kaprijke, Adegem, Maldegem, Eeklo, Sleidinge en Waarschoot nemen contact op met André De Rycke, Hoeksken 24c, Ertvelde, tel. 78.65.02.
Waasland (arr. St. Nikolaas)
Bazel : L. Van de Wiele, Lamperstr. 23.
Belsele : Karel Pauwels, Tuinlaan 45
Beveren : Gerard De Beer, Vraseneest. 17.
Burcht : G. Bettens, Kerkplein 7.
Doel : Omer De Paepe, Molenstr. 7.
Daknam : Lieven Clays, Molenstr. 7.
De Klinge : Richard Van Duyse, Trompwegelstr. 37.
Elversele : Luc Merckx, Schuttershof 30.
Eksaarde : apotheker Duflou, Kerkstr. 94.
Haasdonk : O. De Permentier, Melselestr. 9E.
Kemzeke : Frans Dhoooghe, Reinaertlaan 6.
Kieldrecht : Boudewijn Vlegels, Tragle 26.
Kruibeke : Jozef Van Poucke, Bazelstr. 168.
Kallo : Wilfried Van Daele, Ouden Dijk 43.
Lokeren : Herman Van Moeseke, Stationsplein 15.
Meerdonk : Boudewijn Vlegels, Tragle 26, Kieldrecht.
Melsele : Maurice D'hamers, Burggravestr. 19.
Moerbeke : Herman Coupe, Dorpvaart 58.
Nieuwkerken : Werner Fauquaert, Stationsstr. 88A.
Rupelmonde : Fideel Verstraeten, Graaf Van Vlaanderenstr. 26.
St.-Gillis : André Lippens, Samelstr.
St.-Pauwels : Romain D'Hollander, Grauwestein 8a.
AANDACHT : Ingevolge werken zal op 15 oktober de Vlaanderenstraat niet toegankelijk zijn voor voertuigen. Voor de voetgangers zullen er geen problemen zijn doch wie met de wagen naar ons lokaal de «Gouden Voorn» wil, kan terecht langs deze weg : Schaarbeekleie, Havenlaan, Steenkaai (langs de vaart) en deze volgen tot aan de oude vaartbrug. Daar zijn u welkom.

VILVOORDE 15 OKTOBER

richtlijnen van de vvb

parkeren

De auto's en autocars kunnen parkeren op de plaatsen aangeduid op het hieronder weergegeven plan : autocars op de plaatsen met grote P aangeduid ; auto's op plaatsen met kleine p aangeduid. Autocars nemen plaats op de straat en niet op het verhoogde middenvak in de Franklin Rooseveltlaan.

verzamelpunt - opstelling

De betogers verzamelen op de President Rooseveltlaan — kant van de Campionlaan — (zie plan hieronder), voor wie van Brussel op de Rooseveltlaan komen naar rechts). Het juiste punt waar iedere provincie zich moet opstellen zal ter plaatse door borden aangeduid worden.

hoe wordt er opgestapt ?

1. Kop van de Betoging	2. Provincie Oost-Vlaanderen	3. Provincie Antwerpen
4. Provincie West-Vlaanderen	5. Provincie Limburg	6. Provincie Brabant

wegwijzer

Vanaf het verzamelpunt de Franklin-Rooseveltlaan achtereenvolgens langs de Campionlaan - Leuvense straat - Hanssenslaan - Stationsstraat - Stationsplein - Stationslei - Heldenplein - Jan-Baptist Nowelei - Leuvense straat - Grote Markt - Marktstraat - Vlaanderenstraat - Spiegelstraat - Spuymolenstraat - Drinkplaatsstraat - Mechelse steenweg - Hendrik Consciencestraat - J. Blockstraat - Groenstraat - Sobrystraat - Olmstraat - Bolwerkstraat - Franklin Rooseveltlaan. Tot slot korte meeting op het Rooseveltplein.

slogans, spandoeken, vlaggen

Zanzelfsprekend worden in de betoging slechts de door de inrichters voorziene spandoeken en tekstbordjes meegedragen. Zoveel mogelijk vlaggen van Vlaamse verenigingen zijn gewenst. Ten einde het eendrachtig karakter van de betoging niet te schaden zal ieder begrijpen dat vlaggen met partijpolitieke betekenis, hoe waardevol en dierbaar ook, in deze betoging niet worden meegedragen.

ordedienst

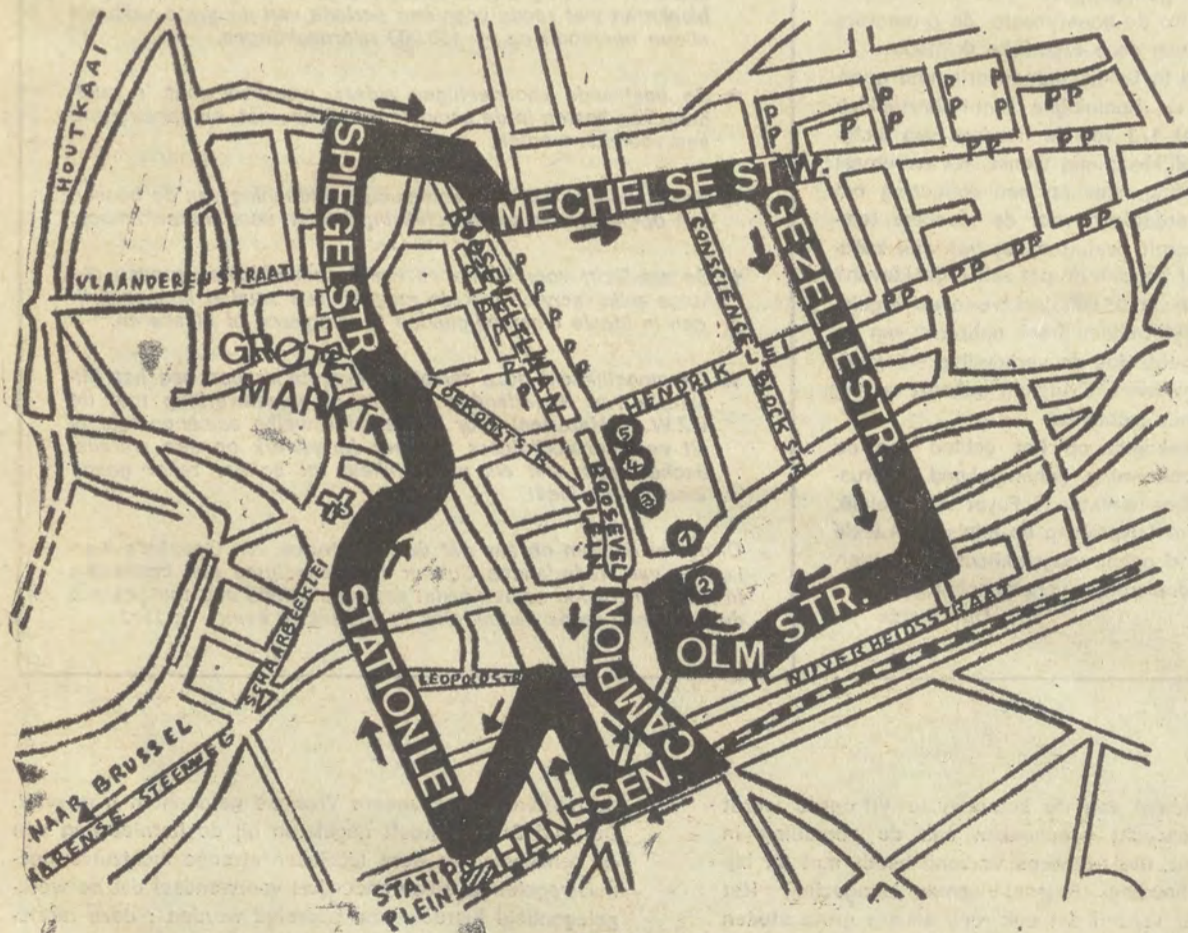
Een eigen ordedienst is voorzien. Alleen dragers van de armband « ORDEDIENST » zijn bevoegd om aan de betogers richtlijnen te verstrekken met het oog op een vlot verloop van de betoging. De betogers zullen zich zanzelfsprekend sportief aan die richtlijnen houden.

uniformen ?

Omwillen van de eendracht en het algemeen Vlaams karakter die deze betoging moeten kenmerken worden geen uniformen gedragen, behoudens zanzelfsprekend deze van muziekkapellen en jeugdgroepen.

kenteken

Elke betogers draagt zijn kenteken. Kentekens zullen nog vóór en tijdens de betoging worden verkocht.

1. Verzameling provincie Oost-Vlaanderen — 2. Verzameling provincie Antwerpen — 3. Verzameling provincie West-Vlaanderen — 4. Verzameling provincie Limburg — 5. Verzameling provincie Brabant

St-Niklaas : G. Helwegh, De Meesterstr. 88 ; Dirk Vergult, K. Elisabethlaan 87 ; Hugo De Hauwere, Lepelhoekstr. 126 ; Joris De Backer, Heinmenstr. 148 ; J.P. Maes, Verdurmenstr. 6.
Steendorp : Erik Huysmans, Kapelstr. 52.
Stekene : Lieven Steel, Stationsstr. 57A.
Sinaai : Emiel Aertssens, Hondsnest 2.
Temse : Ward Nonneman, H. Hartplein 1.
Tielrode : Rik Van den Bossche, Antwerpsestwg 11.
Verrebroek : Boudewijn Vlegels, Tragel 26, Kieldrecht.
Vrasene : Gilbert Van Wille, Beekstr. 17.
Waasmunster : Guido Pauwels, Sportstr. 11.
Zeveneken : Daniël De Knijf, Sint Elooistr. 21.
Zwijndrecht : Hedwig Van de Velde, Tassijnsstr. 76.
Wetteren : Willy Hoogewijs, Warandelaan 38 ; Vlaams Huis De Klokke, Astridlaan 28.
Wortegem-Petegem : Fons De Stercke (Petegem).
Zele : Vlaams Huis Pallieter.

Lendeledede : Lucien Vandewiele, Heulestr. 84.
Marke : Roger Verschelen, Pottelbergstr. 8.
Menen : Walter Desmet, Moorselbaan 118.
Moen : Gerard Windels, Bossultstr. 106.
Moorsele : Hilaire Deleu, Menenstr. 34.
Rekkem : Jozef Deleu, Murissonstr. 142.
Rollegem : Germain Van Tomme, Kortrijkstr. 102.
Sint-Denijs : Luk Leclercq, Stationsstr. 63.
Sint-Eloois-Vijve : Rik Vandenbosche, Molenstr. 32.
Tiegem : Walter Van Maercke, Meersstr. 45.
Vichte : Bernard Beijens, Otegemstr. 31.
Waregem : Johan Verbauwheide, Nachtegaallaan 20.
Wervik : Marcel Penet, Kasteelstr. 64.
Wevelgem : Roger Cappon, Vrijheidsstr. 57.
Zwevegem : Hans Baert, Otegemstr. 65.

Arrondissement

OOSTENDE-VEURNE-DIKSMUIDE

Oostende : Middenstad : J. Debusschere, Zwaluwenstr. 35 ; B. Ruyschaert, Vrijhavenstr. 19 ; I. Scheers, café 't Kroegske ; M. Vanhecke, Peurquaetstr. 17.
Mariakerke-Raversijde : P. Decramer, Madeliefjeslaan 63 ; G. Vlaere, Westlaan 48 ; P. Vanhaverbeke, Epsomlaan 50 ; B. Vergote, de ten Aerdelaan 66.
Stene-Konterdam : R. Aerts, Druivenlaan 7 ; Dries Degryse, Perzikenlaan 28 ; Juul Schokaert, Brouwerijstr. 28.
Vuurtoeren : Omer Vanhoutte, Noordzeestr. 12.
Zandvoorde : W. Christiaens, Zandvoordedorpstr. 8 ; J. Meyers, Zonbebloemlaan 7 ; E. Cordy, Eekhoornstr. 32.
Bredene : R. Ruyschaert, Vredestr. 12 ; W. Leveche, Zeelaan 12.
Gistel : P. Gunst, Bortierl. ; mevr. W. Vensepeybroeck, Gravenbos 3.
De Haan : W. Depoorter, Monikastr.
Oudenburg : Gerard Thijs, Zandvoordestr.
Ettelgem : Maurits Meijns, Oudenburgsestr. 40.
Roksem : schepen Vierstraete, Brugsestwg.
Westkerke : dr. Devolder, Oudenburgsestr.
Eernegem-Bekegem : Jan Cools, Aatrijksestr. 10.
Ichtegem : Maurits De Keyser, Engestr. 10.
Koekelare-Leke : Jef Hendryckx, Hovarest. 20 ; M. Logghe, Belhutebaan 441b.
Leffinge-Spermalie : Gilbert Devriendt, Oostendsebaan 28.
Westende : schepen Huygebaert, K. Ridderdijk 19.
Wilskerke : Erik Samson, Heirl. 5.
Diksmuide : Leo Devreese, IJzerl. 83.
Merkem : Jerom Depover, Diksmuidestr. 1.
Zarren-Werken : Urbaan Denblijden, Stadenstr. 88.
Beerst : Dirk Ameel, Oostendsestr. 96.
Handzame : Daniël Debeuckelaere, Amerseldestr. 58.
Houthulst : Pierre Simoens, Vijverstr. 31.
Nieuwpoort : Louis Mertens, Kanaaldaan 45 ; W. Devriendt, Rekoletestr. 66.
Veurne : A. Huyghe, Ieperse stwg 41 ; G. Vanhoutte, Ollivierslaan 43 ; M. Timperman, Bloemenlaan 18.
Koksijde : Carlos Vanlouwe, Boudewijnl. 39 en mevr. Van Eecke, Meridiaanstr. 11. Prijs 80 fr. Vertrek te 8 u., kerk Strandl., St. Idesbald.
De Panne : A. Hendryckx, d'Aripelaan 3 ; M. Steen, Kerkepannestr. 3.
Adinkerke : Juul Haezebaert, Doornstr. 36.
Oostduinkerke : R. Cornette, Duinparklaan.
Stavele : Robert Decarne, Hondschotell. 1.
Woumen : P. Kemyneck, Iepersestwg 44c.
Lo : Rik Ascrawat en Geert Bovyn, Weststr. 1 en 5.
Roelare : sekr., Beverenstwg 50, tel. 163.17 of Patrick Allewaert, Ooststr. 46, tel. 21473.
Zedelgem : Theo Vansteelant, Hoge Vantestr. 69.

VILVOORDE 15 OKTOBER

10 u. 30

west-vlaanderen

Blankenberge : Magda Persijn, De Smet de Nayerlaan 100 ; R. Missen-Buysse, Deswertlaan 72.
Brugge : M. Goethals, Moerstr. 38 ; J. Van Halme, Nieuwstr. 31 (Sint Andries).
Ieper : inschrijven in lokaal of bij R. Deroo, café Rembrandt.
Izegem : in het Vlaams Huis.
Arrondissement Kortrijk
 Uit iedere gemeente van het arr. vertrekt een autobus. Prijs 110 fr. Beneden de 16 jaar 80 fr. Algemeen sekr. Loncinstr. 15, Kortrijk, tel. 126.99.
Aalbeke : Herman Deschamps, Schorbeekstr. 11.
Anzegem : Thérèse Deboschere, Dorp 3.
Avelgem : Dirk Degraeve, Doornikstwg 69.
Bavikhove : Pol Vanneste, Kuurnsestr. 22.
Bellegem : Maurits Lecluyse, Manpadstr. 10A.
Beveren-Lele : Kris Declerck, Gentsestwg 136.
Bissegem : Dirk Demuyne, Verlindestr. 6.
Deerlijk : Pol Nys, Beverenstr. 54.
Desselgem : Frans Albers, Liebaertstr. 4.
Geluwe : Frans Durnez, Wervikstr. 104.
Gullegem : André Deleu, Rodenbachlaan 57.
Harelbeke : Volckaert, Lelestr. 6.
Heestert : Daniël De Jaegere, Vierkeerstr. 26.
Heule : Albert Vandebussche, Kasteelstr. 25.
Hulste : Pieter Kerckhof, Kuurnsestr. 10.
Ingoogem : Noé Pommelaere, St. Antoniusstr. 20.
Kerkhove : Léon Maes, Kruisstr. 14.
Kortrijk : Antoon Malfait, Maandagweg 21.
Kuurne : Pol Vangansbeke, Kortrijkstr. 171.
Lauwe : Koen Deconinck, Schoolstr. 5.

Stop Brussel ! Red Vlaams Brabant

wanneer afschaffing van de meutejacht ?

In de ogen van de velen in Europa is de lange jacht, zoals ze o.m. nog in België wordt beoefend, een beschaafd land onwaardig. Deze herfst zullen in de Ardennen en in Limburg weer talloze dieren worden afgeslacht of ziek geschoten.

In dit jaar van de afschaffing van de vogelvangst dient eens en voor goed te worden afgerekend met deze zogeheten « sport » van een volksvreemde adel. Het gaat om het behoud van het wild. Deze achten zich niet gebonden aan politieke grenzen. Bovendien zijn ze een onmisbare schakel van evenwicht in een biotoop. Hun belangen zijn niet in strijd met die van de weidelijke jagers.

Deze herfst wordt in Limburg aangeknoopt bij een omstreken folkloristische traditie. Aangemoedigd door de provinciegouverneur en door sommige plaatselijke gemeentebesturen zal weldra opnieuw een troep honden, aangevoerd door blauwbloedige ruiters op het weerloos wild worden losgelaten.

Zulke klopjachten met een meute, waarbij het wild en ook andere dieren over grote afstanden worden opgejaagd, uitgeput en afgemaakt, zijn in deze tijd in geen enkel opzicht nog te verantwoorden.

En wat te denken van de genoeglijke glimlach, als de meute het wild verslindt ? Deze neigt naar sadisme,

ook al werd het gebeuren vooraf gezegend. Trouwens heel dit tafereel is mensonwaardig zonder meer. En toch behoren hoge gezagdragers, prinses, ridders, baronnen en graven tot de beoefenaars, de promotors of de simpatisanten van deze ergerlijke drijfjacht.

De jachttoestanden in België dienen dringend openbaar gemaakt, wat de Koninklijke Sint-Hubertusclub van België, die zowat 1/3 van de houders van jachtverloven groepeerd, blijkbaar niet wenst. Tot tweemaal toe kwam haar houding neer op een weigering om haar standpunt te verdedigen voor de Vlaamse televisie. Moeten we daaruit besluiten dat het wild zodanig aangebrand is, dat het aan de pot zelf blijft kleven?

Elk jaar worden zowat 25.000 jachtverloven afgeleverd, wat ongeveer 100 miljoen frank opbrengt aan de schatkist. In België geldt dus de verhouding : 1 jager op minder dan 400 inwoners. Drijfjacht behoort er nog tot de meest beoefende jachtwijze.

De Benelux-overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, gehandtekend te Brussel op 10 juni 1970 door minister H. Fayat voor België, minister G. Thorn voor Luxemburg en minister H.J. de Koster voor Nederland opent mogelijkheden voor verantwoorde jacht en doelmatige vogelbescherming.

Dirk Buyes

nederlandstalige jeugdraad wil militair terrein van tielen als nationaal jeugdkampeerterrein

De Nederlandstalige Jeugdraad in vergadering bijeen op 22 september 1972 stelt vast dat :

1) De jeugdorganisaties het steeds moeilijker hebben om geschikte en goed gelegen kampeerterreinen te vinden. Vooral de Vlaamse jeugdorganisaties worstelen met zware problemen die als volgt kunnen bepaald worden :

— de hoeveelheid beschikbare bossen in Vlaanderen vermindert voortdurend ; het is moeilijk voor velen om terreinen in Vlaanderen te vinden ;

— de bestaande bossen en terreinen zijn bijna allen in particulier bezit. De eigenaars verhogen jaarlijks de huurprijzen van de terreinen. Kamperen in tenten of daartoe opgerichte of omgebouwde terreinen wordt een dure zaak. De tijd dat een boer zijn leegstaande stal of schuur gratis ter beschikking stelde van kamperende jeugdgroepen is voorbij. Er wordt in de kampersector (= onderdeel van de toeristische industrie) grof geld verdiend.

2) Het kamperen steeds aangroeit.

Alleen in 1972 waren er meer dan 500 aanvragen uitgaande van erkende jeugdgroepen om bij de NDJ kampeermaterieel te bekomen. Daarnaast zijn er ongetwijfeld een paar 1000 Vlaamse groepen die met eigen of elders ontleend materieel kamperen. Het aantal aanvragen voor kampeermaterieel is de voorbije 5 jaar gestegen.

3) Het vrijgekomen terrein B.A.D. 3 te Tienen-Lichtaart zich zeer goed leent voor omvorming tot een groot nationaal kampeerterrein.

Motiveert dit vanuit :

★ De centrale ligging in de Antwerpse Kempen te midden van een bosrijk gebied met vele mogelijkheden op toeristisch gebied.

★ De grootte van het domein welke de mogelijkheid biedt minstens 'n 40-tal groepen terzelfdertijd te laten kamperen of bivakkeren wat reeds voor een periode van de grote vakantie alleen neerkomt op ± 150.000 overnachtingen.

★ De bestaande voorzieningen aldaar, waardoor met 'n minimum van kosten in de aanvullende slaap-, eet- en speelruimte kan voorzien worden.

★ Het standpunt dat mits eenvoudige uitdunning van de bossen ook open ruimten ter beschikking komen voor tentenkampen.

★ De aandacht voor kleine en weinig bemiddelde groepen die langs zulke service ook de mogelijkheid zouden kunnen krijgen in ideale omstandigheden te kamperen of bivakkeren.

★ De mogelijkheid deze terreinen over te dragen aan het Ministerie van Nederlandse Cultuur in samenwerking met de V.Z.W. « Materieel voor de Jeugd » welke samengesteld is uit vertegenwoordigers van het Jeugdwerk op een pluralistische basis, wat als mogelijkheid tot beheer zeker goede waarborgen biedt.

Dringt er daarom op aan dat de Ministeries van Openbare werken en van Nederlandse Cultuur ten spoedigste een beslissing in deze zin zouden nemen opdat de mogelijkheid nog zou bestaan de domeinen reeds gedeeltelijk in gebruik te nemen in 1973.

de vuilnisbelt van brussel

Ter gelegenheid van de betoging te Vilvoorde wordt ook grote aandacht geschonken aan de vervuiling in Vlaams-Brabant, die trouwens verband houdt met de bijzondere verhouding Brussel-Vlaamse omgeving. Het spreekt echter vanzelf dat ook rond andere grote steden dezelfde bijzondere vervuilingen moeten bestreden worden.

Wat in het bijzonder Vlaams-Brabant aangaat wordt het volgende gesteld :

a) Het gaat niet op dat het Noord-Brabantse en Antwerpse watergebied belast blijft met de zware vervuiling van de Brusselse afvalwateren. De Brusselse rioolwateren die een inwoner-equivalent van 2,5 miljoen mensen vertegenwoordigen ondergaan niet de minste zuivering ; de Zenne is zo zwaar belast dat zij tot het Antwerpse havengebied verontreinigt.

Zonder zuivering van de Brusselse afvalwateren is elke waterzuivering tussen Vilvoorde en Boom uitzichtloos.

b) Afdoende maatregelen moeten getroffen worden tegen de zware luchtverontreiniging uitgaande van vervuilende fabrieken op Brussels gebied (Haren, N.O.H.) die

naar Vilvoorde en andere Vlaamse gemeenten overwaait. De stad Brussel heeft nagelaten bij de hernieuwing van de concessie van deze fabrieken strenge luchtzuiveringsmaatregelen te eisen onder het voorwendsel dat de werkgelegenheid hierdoor zou bedreigd worden ; deze fabrieken stellen trouwens hoogstens een paar honderd arbeiders te werk, meestal vreemdelingen.

c) Het vliegtuiglawaai mag niet eenzijdig naar de Vlaamse gemeenten afgewend worden onder voorwendsel dat de agglomeratie overdreven vliegtuiglast ondergaat. d) Het Vlaamse ommeland mag geen stort- of afvalplaats van Brussel worden. Er is geen enkele reden om de Brusselse afvalverbrandingsoven in Epegem te vestigen ; er is in de agglomeratie voldoende industrieterrein vrij voor dergelijke installatie. De opvatting dat alleen de propere nijverheid in de agglomeratie moet terwijl de Brusselse « vuile » nijverheid best naar de Vlaamse « satellietgebieden » kan, moet radikaal bestreden worden. Dergelijke « harmonische » verdeling is nochtans wat voor de deur staat indien het Brussels gewest breder zou worden opgevat dan de negentien gemeenten.

VIJF JAAR DOSFELINSTITUUT

reeks nieuwe initiatieven

We leven snel: dat wordt weer eens bewezen door het feit dat we plotseling ervaren dat het Dosfelinstituut reeds vijf jaar bestaat. De eerste activiteiten dateren immers van februari 1967 maar de eigenlijke stichting brengt immers ons tot december '67 terug.

Onder impuls van E. Slosse die de stevige grondvesten van het instituut legde op zijn onverdroten zwoegen, zodat de officiële erkenning vrij vlug volgde, werden de eerste jaren vooral besteed aan basiscursussen, die trouwens zeer talrijk bijgewoond werden.

Na het tragisch ongeval van Slosse einde '68, werd de zetel van het Dosfelinstituut overgebracht naar Brussel en een sekretariaat geïnstalleerd. Over de sindsdien verlopen activiteiten werd u in dit blad voldoende ingelicht. De bedoeling van dit artikel is nu voor de lezers een beeld te schetsen van de komende belangrijke activiteiten.

kadervorming

Onder het motto « Politiek opbouwwerk » worden zo mogelijk per arrondissement een reeks kadervormingsavonden ingericht ten behoeve van de kadermensen uit de partij. Bedoeling is: klaar leren kijken in de huidige politieke situatie en in de concrete keuze tegen de achtergronden van volksnationalisme en federalisme. Informatie en inzichten worden gegeven over politieke stelsels, de werking van het parlement, de leefregels binnen een partij, en het programma van de VU.

Er is ook een methodische training, die moet aanleren hoe te spreken, te vergaderen, discussies te leiden e.d.

De bedoeling is het VU-kader ruimer en betere inzichten te geven in de politiek; en een aantal mensen op te leiden voor praktische taken zoals het bespreken van politieke punten op vergaderingen van afdelingen en arrondissementen, de toelichting van de politieke situaties en de opties van de VU, het leiden van besprekingen over het congres e.d.

Wie wordt op deze cursus verwacht? Uiteraard alle kaderleden maar ook mensen die zich geroepen voelen deze hoger beschreven taken op zich te nemen. Op dit ogenblik wordt deze kadercursus in de arrondissementen op de agenda's geplaatst om toe te laten een tijdsplan te maken. Dit zullen de lezers in het blad vanaf begin november kunnen vinden. Het is de bedoe-

ling in november te starten en er mee door te gaan tot einde '73.

Het Dosfelinstituut werkt samen met de televisie. De Vlaamse televisie houdt begin '73 twee reeksen van programma's in verband met politieke vorming, nl. « U en uw gemeente » (een programma geschikt voor gemeentemantatarissen), een programma over hun bescherming.

Het Dosfelinstituut werkt aan deze programma's mee en zal zijn cursisten tijdelijk praktische informatie daarover bezorgen en geleide gespreksgroepen organiseren om discussies over de inhoud op gang te brengen.

colloquia

De reeks van colloquia op nationaal niveau wordt voortgezet. Het eerst komt aan bod een derde colloquium over het thema « De toekomst en taak van de vakbond », dit in het kader van de « Samenspraken » over « Mens: arbeid, kapitaal ».

In een drietal referaten worden behandeld: de huidige situatie van de vakbond, de bindingen en overlappingsen, de afwenteling van haar eigenlijke doelstelling. Er wordt getracht een beeld te schetsen van de eigenlijke

Etienne Slosse, was de bezielen grondlegger van het Dosfelinstituut.

funktie van de vakbond, waarna de provinciale sekretariaten van het instituut wordt een ernstige inspanning gedaan om politiek-vormingswerk in te richten met plaatselijke besturen. Vaak wordt dan het programma opgesteld in samenwerking met plaatselijke besturen of regionale komitees.

Datum en plaats van dit colloquium: zondag 19 november, kasteel van Ham, te Steenokkerzeel. In het voorjaar '73 zouden wij dan nog twee colloquia houden met de bedoeling twee voornamelijk internationale problemen te vertalen naar het beleid in ons land toe. Een eerste zou handelen over dringende opties i.v.m. het beleid inzake het leefmilieu, een tweede over de ontwikkelingssamenwerking.

regionale werking en opleiding gemeenteraadsleden

Ook deze twee punten zijn zorgkinderen van het Dosfelinstituut. Via

de provinciale sekretariaten van het instituut wordt een ernstige inspanning gedaan om politiek-vormingswerk in te richten met plaatselijke besturen. Vaak wordt dan het programma opgesteld in samenwerking met plaatselijke besturen of regionale komitees.

Er zijn reeds cursussen vastgelegd te Antwerpen over de begroting, te Mol, te Turnhout over rechten en plichten van de gemeenteraadsleden en begroting, te Gent over diverse onderwerpen op het vlak van de gemeenteproblematiek. Een paar cursussen die reeds bestonden worden herhaald, o.a. het programma over de politieke wording van de vrouw.

Programma's over streekproblemen zijn op vraag opgezet over de Westhoek en Zuiderkempen.

lustrumviering

Uiteraard wordt het vijfjarig bestaan gevierd en wel op 10 december. In de voormiddag worden twee referaten gehouden: Alexander Marc, bekend Frans federalist, spreekt over « Integraal federalisme » en A. Willemsen (Nederland) houdt een referaat over « de mogelijkheden van de Nederlandse integratie ». In de namiddag is er dan brevetuitreiking en slotreferaat over « de zin van het politiek vormingswerk » door voorzitter M. Coppieters. Dit voorafgegaan door een kort concert met het « consortium antiquum » dat barokmuziek speelt van Vlaamse meesters.

Bij deze gelegenheid zal ook ons tiende Dosfeldokument verschenen zijn: « Een bibliografie van de Vlaamse Beweging » (tijdschriftenartikelen en boeken na 1945).

Het Dosfelinstituut hoopt dat dit een praktisch werkdokument kan worden voor alle wetenschapsmensen en geïnteresseerden.

Met Maurits Coppieters als algemeen voorzitter en Walter Augustijnen als directeur groeide het vormingsinstituut verder uit tot een indrukwekkend bilan.

edward gierek was in parijs...

(ARGOS) Eind vorige week stond de Poolse partijleider Edward Gierek ingetogen voor het graf van Chopin. Een uur later legde hij bloemen neer aan de Mur des fédérés (opgericht ter nagedachtenis aan de slachtoffers van Auschwitz) en op het graf van Maurice Thorez. Hier was hij omstuwd door J. Duclos, P. Marchais en andere kopstukken van de Franse KP. Na besprekingen op staatsniveau was het de beurt aan een kommunistisch verbroederingsfeest. Centraal stond Edward Gierek, de in het Westen geschoolde partijvoorzitter die na de Poolse arbeidersrevolte van januari 1971 plots uit de achtergrond van het politieke niemandsland kwam opdemen. Opgetogen sprak Gierek over de traditionele Frans-Poolse vriendschap. Zijn verblijf werd alleen overschaduwed door een socialistisch manifest dat bewegingsvrijheid opeiste voor Leopold Trepper, destijds chef van de beruchte Rote Kapelle. Naar verluidt mag de nu 68-jarige spionageheld Polen niet verlaten terwijl ook zijn echtgenote een uitreisvisum geweigerd werd. Terwijl Gierek zijn protocolaire verplichtingen verder afwikkelde ondertekenden minister van Economische Zaken Giscard d'Estaing en Pools vice-premier Jagielski een achtpuntenakkoord over economische, industriële wetenschappelijke en technische samenwerking.

Bewust akkoord sluit aan bij het slotcommuniqué waarin de onaanstaaftbaarheid van de Europese grenzen vooraanstaat. Men kan hieruit afleiden dat Polen niet helemaal gerust is

In de houding die een nieuwe Westduitse regering zou kunnen aannemen t.o.v. het Westduits verdrag met Polen. Tegelijk hoorde Gierek nog eens extra graag bevestigen dat Frankrijk zich vastberaden zal opstellen tegen gebeurlijke pogingen en het Duits-Pools akkoord naar de letter of naar de geest te wijzigen. Zowel binnenskamers als voor het front van joernalisten had Gierek uiting gegeven aan zijn reële bezorgdheid over de uitslag van de eerstkomende bondsrepublikeinse verkiezingen. Na 19 november, zo meende de Poolse partijvoorzitter, zou de Europese samenwerking allicht een nieuwe richting kunnen uitgaan. Pompidou verwees in die samenhang naar de stellige beloften die Rainer Barzel hem in het voorbije voorjaar had gedaan, dat nl. ook een CDU-regering het akkoord met Polen zou honoreren. Toch leek het Poolse wantrouwen hierdoor niet compleet opgedoekt. Daarom werd in de gemeenschappelijke verklaring nog eens heel speciaal doorgehamerd op de eeuwenoude vriendschap tussen beide landen, op hun haast historische rol bij het handhaven van vrede en veiligheid in Europa, en de noodzaak onverwijld de strijd aan te binden tegen tendensen die ondubbelzinnig op blokvorming doelen. In haar begeleidende commentaar heeft de Poolse pers het « lichtend » voorbeeld van Frankrijk bezongen. Die Poolse joernalisten hebben zo hun eigen mening over politieke blokvorming. Ze menen nl. dat Frankrijk toen het luidruchtig de Navo ver-

liet een bij uitstek anti-blok politiek heeft gehuldigd. Erg konsekwent lijken die Poolse perscommentaren niet... want nergens wordt van partijvoorzitter Gierek geëist dat hij nu onverwijld het Warschau-pakt in de steek zou laten!

Hoe dan ook partijvoorzitter Gierek is met een berg Franse beloften huis toe. Het hele akkoord komt immers hierop neer dat Frankrijk voortaan zijn participatie bij de modernisering van Polen zal opvoeren. Dit geldt zowat voor het geheel van de menselijke bedrijvigheid — van informatica tot uitreisfaciliteiten. Hiermee heeft Edward Gierek voorzeker het onmiddellijke doel van zijn bezoek waar gemaakt. Maar premier Pompidou heeft niet beloofd dat hij nu ook de DDR gaat erkennen, evenmin dat Frankrijk onder alle opzichten akkoord zou gaan met de Poolse interpretatie inzake blokvorming... Pompidou liet doorschemeren dat de tijd hiervoor nog niet rijp was... Toch hoeft het ontbreken van Franse beloften terzake niet te betekenen dat het bezoek van Gierek een maat voor niets is geweest. Uit het achtpunten akkoord kan alvast blijken dat Frankrijk en Polen zich als de bevoorrechte partners beschouwen van een toekomstige Europese veiligheids-politiek — een ingesteldheid die bij een eerste veiligheidskonferentie op Europees niveau haar vruchten moet afwerpen (waarschijnlijk dit jaar nog). M.a.w. te Parijs werd de Pools-Franse vriendschap a.h.w. geïnstitutionaliseerd. Frankrijk ziet het nieuwe akkoord als een aanvulling van de, hiervan onafhankelijke, Frans-Russische samenwerking. Hoe groot de Poolse bewegingsvrijheid is in het raam van Ruslands Europa-politiek zal alleen de toekomst kunnen uitwijzen.

Frankrijk zou voorzeker de ontwikkeling toelichten waarbij Polen een zekere bewegingsvrijheid binnen de Russische invloedssfeer verwerft. Al met al is het nieuw Pools-Frans akkoord niet veel meer dan een mozaïek van vage beloften voor een grotere uitwisseling van ideeën en personen binnen een deel van de Europese levensruimte-beloften die bijna letterlijk terug te vinden zijn in de Russisch-Franse verklaring van oktober 1971... Hoeveel waarde men, voorlopig, aan dergelijke akkoorden kan hechten moge blijken uit de concrete omstandigheid dat meester-spion Leopold Trepper nog altijd de bewegingsvrijheid niet heeft die door de ondertekenaars wereldkundig werd gemaakt.

Anker Joergensen de opvolger van Otto Krag als eerste-minister van Denemarken.

deze week in de wereld

● Spoorwegramp in Mexiko eist 205 doden en een duizendtal gewonden. Treinverantwoordelijken onder beschuldiging van dronkenschap aangehouden.

● Henry Kissinger, Nixons bijzondere adviseur en generaal Haig onderhandelen te Parijs opnieuw met Noord-Vietnam-delegatie (Le Duc Tho en Huang Thuy). Ondanks Amerikaanse en Noordvietnamese logenstraffingen doen te Parijs hardnekkige geruchten de ronde, dat een vredesregeling op til is op basis van volgende punten: ontslag van president Thieu, vorming van een regering met Vietkong-vertegenwoordigers en vertegenwoordigers van andere partijen, terugtrekking der Amerikaanse en Noordvietnamese troepen, vrijlating der krijgsgevangenen.

● De slag om Saigon duurt intussen onverminderd voort terwijl ook de Cambodjaanse hoofdstad Phnom Penh aan hevige kommunistische druk bloot staat.

● Haastige reis van de Westduitse staatssecretaris Egon Bahr naar Moskou voor bespreking van interduitsse betrekkingen. De Westduitse oppositie ziet in deze haast een poging van Brandt om nog vóór de verkiezingen met een « succesje uit te pakken ».

● De Democraten slagen er niet in, de Amerikaanse openbare mening te sensibiliseren voor het zgn. graanschandaal (Amerikaanse exporteurs boeken woekerwinsten in de graanleveringen aan de Sovjet-Unie terwijl de Amerikaanse graanproducenten in de kou blijven staan). Een aanvraag om de broodprijs te verhogen werd door een kennelijk electoraal geïnspireerde regering afgewezen.

● Egypte eist het vertrek van de aan het Suez-kanaal gelegerde Soedanese troepen. Het geschil met Moskou zou nog lang niet zijn bijgelegd, het voorziene bezoek aan Moskou van de Egyptische premier Sidky werd vanwege de Sovjets nog niet geregeld.

● Raid van de protestantse UDA op het grondgebied van de Ierse republiek tegen IRA-basis. Te Derry houden de katholieken een herdenkingsmars ter herinnering van de betoging van 5 oktober 1968, die het sein was tot de katholieke opstand. Brits weekblad « The Observer » beweert dat de IRA haar explosief grondmateriaal voor twee derden uit Frankrijk betreft via de Ierse republiek.

● President Allende van Chili wil de economische boycot van zijn land, onder leiding van de VSA, te keer gaan door overschakeling van de Chileense economie op « oorlogseconomie ». Sinds de naasting van de kopernijverheid (die grotendeels instaat voor Chili's inkomsten) voert Washington een boycot-politiek tegen Chili, waardoor de koperprijs angstwekkend is gedaald.

● De aanslagen op Israëlische diplomatieke missies duren voort: thans werd de Israëlische ambassade te Den Haag beschoten. Van de andere kant tekent zich een Israëlische contra-terreur af met aanslagen tegen Palestijnse inrichtingen te Parijs, Beiroet enz.

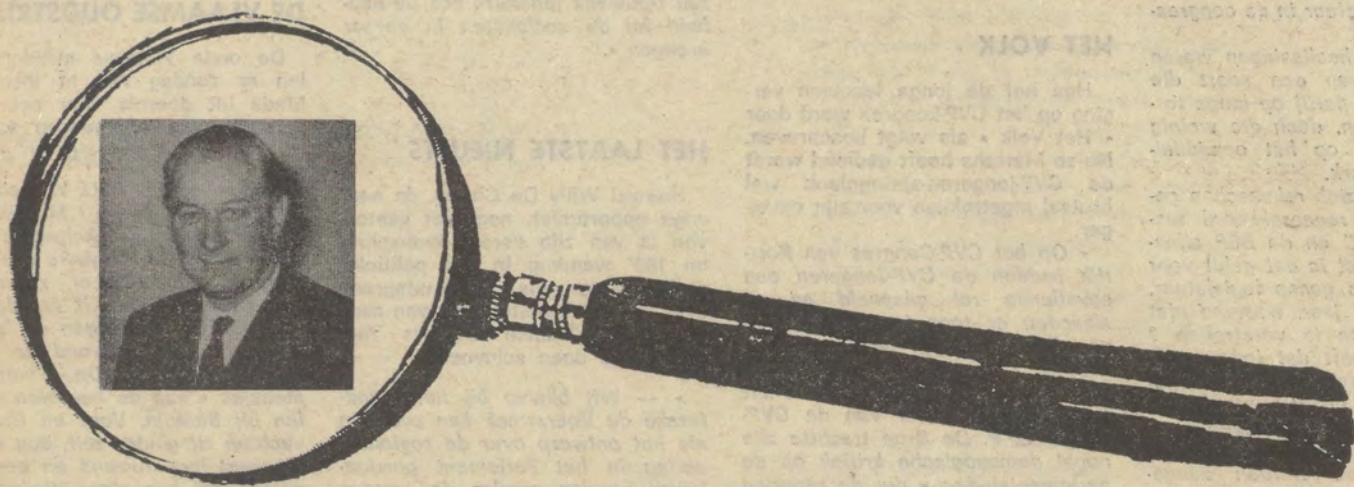
● De Zweedse UNO-bemiddelaar Jarring in het Midden-Oosten-geschil boekt geen enkel resultaat en onderbreekt zijn besprekingen.

Deze Franse top-gendarmen zullen er wel graag bij geweest zijn toen ze op Bora-Bora, het paradijselijke eiland, op 300 km van Tahiti, met bloemen omhangen werden. Had men reeds Frankrijk's toombomproeven in dit gebied vergeeten?

vergroot-
glas
op...

Senator Hektor De Bruyne (55) is licentiaat in de handels- en consulaire wetenschappen (st. Ignatius) en in de economische wetenschappen (RUGent). Hij is gehuwd en heeft twee kinderen. Als redakteur van «De Standaard» de «Gazet van Antwerpen», de «Financieel Economische Tijd», weekblad «Wij», e.a., was hij lang geen onbekende, voordat hij vorig jaar als Volksunie-senator in het parlement terechtkwam.

Als we het Volksunie-sekretariaat van Antwerpen binnenstappen, zitten reeds enkele oude vrouwtjes op senator De Bruyne te wachten om hem te spreken over hun onvolledig of ontoereikend pensioentje. Aan één van de tafeltjes installeer ik mijn bandrekordertje, dat aanvankelijk dienst weigerde, omdat het slechts 110 V toebedeeld kreeg. Met een transformatortje was het kwaad gauw uit de wereld geholpen.

Aan de andere kant van mijn tafeltje had Hektor De Bruyne ondertussen plaatsgenomen. Een open aangezicht, waarin twee blauwe ogen direkt je aandacht trekken. Zijn zachtvaardige blik bleek al gauw de uitdrukking te zijn van een zacht karakter. Senator De Bruyne praat heel vlot, en toch rustig. Het is een eenvoudig man, zonder franjes. En toch, een man, die genoeg memoires heeft, om ze neer te pennen.

VLAAMSE BEWEGING

Hektor De Bruyne werd in Gouda (Nederland) geboren op de eerste maart 1917. Zijn ouders waren tijdens de eerste wereldoorlog naar Nederland uitgeweken. Het kroostrijk gezin (8 kinderen) was zeer Vlaamsgezind. Het Vlaams-nationalisme was zowat een familietraditie. Zijn oudere broers speelden een actieve rol in de studentenbeweging van de jaren '20 in het Waasland. In dezelfde lijn werkte Hektor actief mee aan de Vlaams Nationale Jongerenbeweging, in zijn studentenjaren.

Al vrij vroeg werkte HDB ook mee aan het tijdschrift «Dietbrand» van Wies Moens, die trouwens veel invloed uitgeoefend heeft op de jonge Hektor.

Hij publiceerde veel — het schrijven zat hem in het bloed — en nam actief deel aan wat in de jaren dertig aan geestelijke processen in Vlaanderen een rol speelde.

HDB : Zoals al mijn generatiegenoten ben ik ook sterk beïnvloed geweest door Joris Van Severen, door het VNV en het Verdinaso. Heel die evolutie vertrekkend van het Vlaams-nationalisme in de jaren '20, zonder welbepaalde sociale ideeën — wat dan in de jaren '30 aanleiding heeft gegeven tot een evolutie in rechtse richting. Dat heb ik als jonge mens zeer actief beleefd.

In de jaren '30 leefden de jonge mensen permanent op de rand van de ineenstorting van de maatschappij, in de zone waar de revolutie kon beginnen.

HDB : Men mag toch niet vergeten, als men over de tussenoerlogse jaren spreekt, dat men daar — in veel reëlere betekenissen dan nu — in revolutionaire verhoudingen leefde en bestendig gekonfronteerd werd met grote economische moeilijkheden in het persoonlijk en gezinsleven van enkele miljoenen mensen.

hektor de bruynne

VLAAMS NATIONALISME

Ook het Vlaams-nationalisme kende toen een crisisperiode. Het Vlaams-nationalisme van voor 1914, zoals HDB het als student leerde kennen, in de geest van Rodenbach, speelde nog een rol. Maar daarin was ook een sterke evolutie ingetreden.

HDB : Men maakte zich definitief los van de Vlaamse Beweging, voor zover die alleen maar een taalstrijd kon zijn. Het werd een nationale beweging, die een eigen politieke omringing voor het volk wilde vinden. En in onze opvattingen was dat niet het Vlaamse volk — dat was wel het Vlaamse volk in het uitgangspunt — maar wij meenden dat de Vlaamse Beweging haar politieke voltooiing alleen kon vinden in de éénmaking van de Nederlanden.

Vandaar dat «Dietse» element in die jaren. Als beleving en doelstelling was dat toen reëel. De onmogelijkheid om dit in politieke vormen te verwezenlijken, daar waren we niet zo sterk van onder de indruk. We zagen in die jaren '30 zoveel bewegingen en revolutionaire spankracht, dat de hereniging van de Nederlanden ons helemaal niet utopisch leek. Trouwens, reëel was in elk geval de bezieling zelf aan de basis : de meest actieve groepen werden bewogen door een heel-Nederlandse visie, die, als men ze losmaakt van wat in al die zaken tijdsgebonden was, haar waarde behouden heeft.

Nu nog, geloof ik dat de voltooiing van de Vlaamse Beweging ondenkbaar is, zonder dat in het klare getrokken wordt : de samenhang van heel de Nederlanden. In die zin zit er in Benelux — hoe verstaatst en officieel het ook is — iets van die oorspronkelijke betrachting, dat oorspronkelijk aanvoelen, namelijk dat het Vlaamse volk (met zijn vijf miljoen mensen) niet in die begrensde politieke omringing haar eindbestemming kan bereiken.

De samenwerking in het Delta-gebied, tussen België en Nederland is nog altijd een aktueel punt van onze politiek, en in ruimer perspectief leidt ons dit naar een federaal Europa waarvan ik een overtuigd aanhanger ben.

«Wij» : Hoe zou je je eigen jeugdijaren (af)schilderen ?

HDB : Als een gelukkige tijd, omdat er zoveel geloof was. Tienduizenden mensen hebben eerlijk gestreefd naar hun ideaal, zonder eigenbelang of nevenbedoelingen.

Ik vind dat die generatie, die tijdens de oorlog volledig uit de koers is geraakt, en die het na de oorlog zwaar te verduren gehad heeft, dat die generatie in zekere zin mooier en vruchtbaarder geweest is dan die welke er op volgde. Men kon nog integraal in iets geloven, en er zich volledig voor inzetten.

Tijdens de laatste wereldoorlog was Hektor De Bruyne redakteur bij «Volk en Staat», waar hij de diplomatieke kronieken schreef. HDB heeft altijd veel belangstelling gehad voor de buitenlandse politiek.

De omstandigheden, in dewelke een journalist moest werken tijdens de bezetting waren uiterst ondankbaar. De pers was helemaal niet vrij en de politiek voltrok zich onder controle van de bezetter.

In deze omstandigheden met een vrije geest trachten te schrijven, dat was ontzettend moeilijk. En gevaarlijk. Dat moest HDB aan den lijve ondervinden, toen hij door de Duitsers aangehouden werd. In de zomer van '43 heeft hij zijn eerste gevangenisperiode doorgemaakt.

BEWOGEN JEUGDJAREN

HDB : Ik mag zeggen dat ik wegens principiële redenen de Duitse gevangenis gekend heb, langer en harder dan velen, die zich na de oorlog als verzetsman hebben uitgegeven. Hiermee wil ik niet a.h.w. naderhand een soort brevet van verzetsman halen, daar gaat het niet om. Het gaat echter wel over het feit, dat ik er mij, zoals vele andere jonge mensen van bewust geworden ben tijdens de oorlog, dat de Vlaamse Beweging op een zeker ogenblik haar echte, haar juiste bedding aan 't verlaten was, onder dwang van de omstandigheden. Wij hebben ons tegen dat verlies van die vaste basis zo goed mogelijk verzet, en er ook risico's voor gelopen.

In dat perspectief, blijf ik de tijd bij «Volk en Staat» en mijn eigen leven tijdens de bezetting als positief beschouwen, ondanks de vele fouten, die ook door onze generatie begaan zijn. Ik zou wel eens een generatie willen kennen die in dergelijke omstandigheden géén fouten maakt !

«Wij» : Wat betekent «amnestie» vandaag voor jou ?

HDB : Amnestie is geen kwestie van gelijkhebbelij. Voor mij persoonlijk en veel van mijn vrienden is amnestie een zeer diep moreel probleem, dat iedereen voor zichzelf moet oplossen. Amnestie is voor mij in geen geval een soort van stilstand in mijn nadenken of in mijn bewustwording. Amnestie is integendeel een veel dieper doordringen in het eigen verleden, en het opmaken van een menselijke balans, met alles wat er dan aan positiefs, en ook aan tekortkomingen en vergissingen komt bij kijken.

Ik blijf hopen — dat is misschien een illusie, een utopie — dat amnestie op een zeker ogenblik een soort geestelijke kracht kan wakker roepen, niet alleen bij de getroffen en overwonnenen, maar ook bij de overwinnaars, zodanig dat heel dat belangrijke proces in de Europese geschiedenis, dat de tweede wereldoorlog geweest is, op een heel andere manier en in een ander licht kan

gezien worden. Dus niet enkel als een konfrontatie tussen overwinnaars en overwonnenen.

Dat lijkt misschien wel een utopie, maar ik geloof dat, als we dieper in de materie doordringen, dit het enige, werkelijke ontmoetingspunt kan zijn voor vele Vlamingen, Nederlanders, Europeanen, die in verschillende kampen hebben gestaan, en die — de besten en de bewusten toch allemaal! — zich hebben ingezet voor iets, dat ze voor juist en edel aanzagen. Ik wil amnestie niet zien als een soort vergiffenis. Men zou over deze periode van de geschiedenis moeten kunnen heen stijgen, en een nieuwe visie moeten krijgen op al die inspanningen en offers, die er tenslotte in alle kampen gebracht zijn.

GEEN LOVE-STORY

• Wij » : Hoe leerde Hektor De Bruyne zijn vrouw kennen ?

HDB : (lacht...) Ik ben laat getrouwd. Mijn vrouw heb ik leren kennen in mijn vriendenkring. Dat is op zo'n normale manier gegaan, dat ik daarover geen (love)story kan vertellen.

• Wij » : Wat vind je prettig in het leven ?

HDB : Mijn leven zou me veel aangenamer zijn, indien ik meer tijd had voor lektuur. Romanliteratuur in het bijzonder. En indien ik meer tijd had voor systematisch lezen en schrijven over economische vraagstukken. Ik heb me altijd zeer graag met beurs en technische financiële beziggehouden. Verder, ben ik een groot liefhebber van klassieke muziek...

• Wij » : Wat ergert je « vooral » in je leven ?

HDB : Wat me ergert, is niet het één of ander « -isme » of idee, maar het achterwege blijven van diepe menselijke waarden. Ik erger me het meest aan het gebrek aan oprechtheid in het openbaar leven, aan de schijnheiligheid, aan de neiging om te profiteren van wat aan onbaatzuchtige inspanningen geleverd wordt door de kleine mensen. En dat geldt voor alle groepen of partijen.

We vroegen ook naar de mensen, die Hektor De Bruyne richting hebben gegeven in zijn leven. Naast Wies Moens, niet zozeer als ideoloog maar als kunstenaar, hebben ook veel Franse rechtse auteurs HDB beïnvloed.

HDB : Wat het politieke denken betreft, ben ik in hoge mate beïnvloed geweest door Machiavelli, maar niet in de zin, zoals men hem doorgaans opvat. Als de man die zegt, dat er in de politiek geen plaats is voor moraal ; in die opvatting volg ik hem niet. Maar wel zijn visie op

de staat, op de politieke instellingen als autonome entiteiten, die zich ontwikkelen volgens hun eigen wetten.

• Wij » : Kan je ons in grote lijnen enkele hoofddrukken ten beste geven over de UNCTAD-konferentie in Santiago die je bijgewoond hebt ?

HDB : De UNCTAD-konferentie als dusdanig is een mislukking geweest. Het was treffend om getuige te zijn van de onmacht van die wereldkonferentie om, op het gebied van de ontwikkelingshulp, met belangrijke, concrete dingen voor de dag te komen. Wat me wel bemoeid heeft, en bij mij meer en meer een rol begint te spelen, is het bestaan van een mondiale verantwoordelijkheid, hoe onvolmaakt ze ook beleefd wordt. Dit groeiend verantwoordelijkheidsbesef leidt er toe dat de hoogontwikkelde industrielanden zich niet meer kunnen losmaken van verplichting om verder te kijken dan hun eigen materiële welvaart.

• Wij » : Kan je ons iets vertellen over de « mens » Hektor De Bruyne ?

HDB : Het is eigenlijk moeilijk om daar iets over te zeggen. Ik heb daar zelf weinig over nagedacht... (korte denkpauze). Als ik daarover toch iets moet zeggen : ik ben iemand die, tengevolge van ik weet niet welke uiterlijkheden, gemakkelijk beschouwd wordt als een... bourgeois.

Als iemand, die zou behoren tot het establishment. Terwijl ik in werkelijkheid een zeer avontuurlijk en hard leven gekend heb. Veel avontuurlijker dan het leven van de jonge mensen die zich nu opzettelijk aan de marge van de maatschappij opstellen.

Als slachtoffer van de gewelddadigheid, meen ik te mogen zeggen, een gevaarlijk bestaan geleid te hebben. Maar het is moeilijk om daarover te praten ; het zijn ervaringen die men moeilijk kan mededelen.

Hektor De Bruyne praat zachter als we hem naar die vroegere ervaringen vragen.

HDB : Wat ik uit mishandelingen heb overgehouden, is mijn afkeer voor geweld. Als ze je een slag op je keel geven, blijft er van de koninklijke mens de volgende twee uur niet veel over, als je naar adem ligt te snakken en je speeksel niet kunt inslikken. En dan is er nog de honger, de dorst, de koude...

Hektor De Bruyne ontbrak het ook niet aan avontuur. Hij leefde een hele tijd aan de zelfkant van de maatschappij. Noodgedwongen.

Na de oorlog ben ik naar Frankrijk getrokken met de bedoeling door te steken naar Spanje. In de Pyreneeën werd ik echter aangehouden en dat is nogal gewelddadig gebeurd.

Ik werd veroordeeld in Frankrijk wegens « Passage clandestin de la frontière », en werd opgesloten in de gevangenis van Bayonne. Toen heb ik amnestie gekregen van De Gaulle. Ik ben naar Parijs gegaan, en heb daar enkele maanden als journalist geleefd, als medewerker van de krant « La renaissance agricole ». Dat is toch weer verkeerd gelopen, omdat de Belgische veiligheid... incivieken in het buitenland opspoorde, en mij op het spoor kwam.

Als je dan

TOCH EEN STORY

vraagt, een moment, dat ik me heel mijn leven zal blijven herinneren.

Ik ging op een avond « Le Soir » kopen te Parijs aan de « gare du Nord », en keek op de autobus die krant even in. Toen zag ik daar gedrukt staan, dat ik bij verstek levenslang gekregen had. Ik kan je verzekeren, dat dit een eigenaardige belevens was.

Hektor De Bruyne leefde toen een tijdje klandestien in Parijs. Hij sliep « sous les ponts » en leed de zelfde ontberingen, die alle mensen kennen aan de rand van de maatschappij. Toen hij op een zeker moment eens overgekomen was naar Brussel, werd hij daar aangehouden, ten gevolge van verklipping. Ondertussen had hij dus reeds die veroordeling (bij verstek) op zak wegens medewerking aan « Volk en Staat ». Aangezien hij echter bij verstek veroordeeld was, kon hij in verzet gaan. Hij kreeg vijftien jaar en een zware geldboete en ontheffing uit zijn burgerlijke rechten van de krijgsraad. Dat werd zeven jaar voor het krijgshof. Op het ogenblik van dat vonnis, had hij de gevangenis echter verlaten, omdat hij fysisch « in zeer slechte staat » was. HDB heeft negen maanden in klinieken gelegen en vier zware operaties doorgemaakt. Hij mist drie ribben. Omwille van de zware financiële veroordeling en zijn lichamelijke toestand heeft hij ook die zeven jaar gevangenisstraf niet hoeven uit te zitten.

HDB : « Daarna ('50-'51) ben ik een nieuw bestaan begonnen. Eerst ben ik redaktiesekretaris geweest van de tijdschriften, die uitgegeven werden door St. Ignatius. Ik was een oud-student van de Jezuïeten en zij hebben me niet laten vallen. Ik ben de Jezuïeten heel dankbaar, ze hebben me altijd blijven beschouwen als iemand die tot hen behoorde en die ze niet verloochenden.

Daarna ging Hektor De Bruyne in de financiële journalistiek, en heeft aan allerlei dagbladen meegewerkt. Na een tijdje directeur van de « Financieel Economische Tijd » te zijn geweest, is hij Volksunie-senator geworden. Hoe hij deze nieuwe bladzijde van zijn avontuurlijk dagboek gaat vullen, moeten we afwachten, ook al hebben we veel positieve vermoedens.

kris c.

CONFERENCIA MUNDIAL DE COMERCIO Y DESARROLLO - STGO. ABRIL - MAYO - 1972

maatschappij

mandel is in...

Een geel-bakstenen gebouw in de Gentse stationsbuurt en, ongebruikelijk, veel jonge lul op de zondagspeelplaats. In het Sint-Paulusinstituut organiseert « Interschol » een jeugdparlement.

Een heerlijk zonnetje, dat ons herinnert aan een niet-gekregen zomer, schijnt de boekenstalletjes voorbij, want die staan in de schaduw van de overwelfde kant en daar blijft het koel, ondanks de warme oproepen en de brandende slogans die het papier je opstandig toeschreeuwen. Je leest over India's modeldorpen en anti-cycloon, over Angola-koffie en dienstwelgering, over Namibië en 11-11-11-projecten, en er doorheen loopt een schriel mannetje rozen voor Viëtnam te verkopen. Ondertussen klinkt de stem van de marxistische ideoloog Mandel, in kwasi felloos Nederlands zeer luid dank zij een ekstra-sterke geluidsinstallatie.

« Revolutie » is een steeds-terugkerende slogan en je wil best de opstandige even bekijken. Zo belandt je in de schoolfeestzaal en ver weg, boven de jonge hoofden, zie je een deftige sprekerstafel met links daaraan een bleke, gebrilde heer, die er uitziet als je peetoom, maar hij spreekt vernietigende taal. De jonge luitjes luisteren, staan of zitten, sommigen staren in een onbegrijpelijke verte, een paar meisjes giechelen in een hoekje, jonge paartjes van zestien-en-éven-meer zoeken tedere steun. Vanistendael, uit de christelijke arbeidersbeweging gesproken, lost Mandel aan de mikro af, een paar intellectuelen-in-de dop verlaten de zaal. Misschien lusten ze het christelijk alternatief niet. Misschien hebben ze heel eenvoudig dorst. De meesten echter blijven gedisciplineerd-passief naar nieuwe (?) christelijk-opstandige woorden luisteren.

Vanistendael spreekt uit ondervinding, wat hem een aureool van « meegemaakt avontuur » en « beleven » schenkt. Na zijn oproep tot geëngageerde godsdienstigheid, klinkt beleefd applaus. Voor de hervormer-opvoeder (en Noord-Nederlander) Rolf Schmidt weergalmt handgeklap tijdens zijn keurige spreken. Tenslotte begrijp je nog 't best wat je aan de lijve ondervindt en een student uit de middelbare school verlangt naar onderwijsvernieuwing... Je hebt ook wat « oudere » mensen, leraars en vrouwelijke dito's, die plichtsbewust en ook uit belangstelling het Interscholinitiatief bijwonen. Een paar blauwgekapte kloosterzusters kijken nog het vrolijkst.

Vreemd... hoe die keurige, net-geklede jonge lul zo doods ernstig doen.

En kijken. En luisteren. En even gedempt praten... Geen glimp van méévoelen... alles moet vandaag streng-rationeel worden bekeken. Anders nemen ze je niet « au sérieux ».

Hart en intellect? Néé, dat rijm je vandaag niet meer samen...

En... de vertelde dingen zijn niet zo leuk. De wereldproblemen zijn ernstig. De mens met een portemonnee is een egoïst. Iedereen heeft een portemonnee...

Dat heb je bij de boekenstalletjes wel nodig: wil je wat documentatie, dan moet je biljetjes besteden. En daar zijn nog stickers, en posters...

Als je de boeken en stencilletjes inkijkt, en je leest over Paulo Freire, over restitutie en de Unctad, dan zit je tot over de oren in het papieren engagement.

Hoe onbelangrijk zijn onze probleempjes. Zelf Vanistendael dat niet ergens in verband met vogelvangst en middenstandstaking? Wat ver-weg gebeurt, is eigenlijk veel interessanter dan wat in je buurt omgaat. Toch heb je namiddag-sessies die over buurtwerking en gastarbeiders vertellen en jonge arbeiders komen ook aan 't woord: Curiosa voor de brain-society van morgen.

Alles is netjes georganiseerd, met verzekerd sukses: Interschol overkoepelt leerlingenaktie in zestien Oostvlaamse, meestal Gentse scholen, haast allen tot het « vrije » net behorend, de « officiële » komen niet over de dam.

— « Alhoewel wij ons best doen om ze te bereiken » zegt zenuwachtige Paul De Maeseneer, co-organisator van de meeting.

In het totaal kuieren duizend jongeren rond, achthonderd betaalden netjes de veertig frank entree, tweehonderd ontsnapten aan de financiële verplichting.

Je ziet: het « ontduiken » is niet enkel een middenstandssport, zoals luchthartige schatkistvullers beweren.

huguette d.b.

deuren van studiecentrum voor jeugdproblematiek dicht!

Opmerkelijk is dat sommige besnoeiingen die gedaan worden in het domein van het wetenschappelijk onderzoek vooral het sociaal onderzoek betreft.

De Belgische Dienst voor Opvoering van de produktiviteit wordt afgeschaft. Het centrum voor onderzoek van de menselijke factoren (van het ministerie van Landsverdediging) zou, naar verluidt, eveneens verdwijnen.

Maar er zijn nog andere besnoeiingen, die misschien minder spectaculair zijn, en dus niet in de grote pers komen, maar niettemin veelbetekend!

Het voltallige personeel van het Studiecentrum voor Jeugdproblematiek te Leuven heeft ontslag gekregen. Een stuk van de subsidies vroeger verkregen van het ministerie van Nationale Opvoeding, valt weg. Maar een ander deel van de subsidie blijft doorlopen. Waarom dan toch iedereen ontslaan? Enkel kregen een vage mondelinge

belofte dat ze toch konden blijven, tot januari...!

Op nationaal vlak zien we het wetenschapsbeleid de voorkeur geven aan onderzoek in verband met de positieve wetenschappen. De humane wetenschappen blijven in de 'kou staan. Het kan zijn dat de bewindslui zodanig in de ban geraken van de technische evolutie dat ze geen oog meer hebben voor de menselijke aspecten van ons bestaan in deze geïndustrialiseerde samenleving. Maar dit zou zich over enkele jaren kunnen wreken...

Ook aan de universiteiten gaat men dezelfde richting uit. Waar onderzoek samen gaat met dienstverlening, wordt er gesnoeid. Moeten wetenschapsmensen zich soms niet inlaten met kleine of grote problemen van de individuele mens? Blijkbaar niet, want een consultatiebureau voor gehandicapten werd afgeschaft, een studiecentrum voor jeugdproblematiek wordt voor de

heeft gelijkwideerd en de andere helft heeft het zo moeilijk dat we van een regelrechte boycot kunnen spreken.

Het is onverantwoord dat een studiecentrum voor jeugdproblematiek moet verdwijnen. Het centrum bestaat nu 15 jaar en is uitgegroeid van een seminarie, opgericht op initiatief van studenten en onder de leiding van prof. Kriekemans, tot een onderzoeksgeheel waar een vijftiental krachten werkten. Regelmatig werden de resultaten van hun onderzoek bekend gemaakt in jaarverslagen, in tussenrapporten, in publikaties. Iedereen (en vooral verantwoordelijken uit de jeugdsector) kon beroep doen op de gespecialiseerde en goed uitgebouwde bibliotheek en de omvangrijke dokumentatie, die elders niet of zeer moeilijk toegankelijk is. Vele leden van het centrum stelden zich belangloos als adviseurs ter beschikking van jeugdbewegingen en -groepen. Hoevele voordrachten werden er niet door dit centrum verzorgd?

Sinds vorig jaar kreeg dit centrum een internationale uitstraling. Het studiecentrum te Leuven kreeg als opdracht, samen met het Duitse Jugendinstitut te München en het Institut de la Jeunesse te Madrid, een internationaal congres voor jeugdonderzoekers, te organiseren! Niemand is echter profeet in eigen land...

Wat het centrum de laatste maanden te verduren kreeg, lijkt meer op een guerilla, dan op universitair beleid. Het conflict steeg ten top toen ze gedwongen werden het huis dat ze betrokken te verlaten, om ergens op een zolderverdieping opgeslorpt te worden door een reeks andere onderzoekseenheden.

En dan spreken we nog niet van de vele persoonlijke drama's, die achter een dergelijke boycot schuil gaan.

Leuven Nederlands is niet geworden wat we van haar verwacht hadden...

tachtig jaar jong

De Mechelse pluralistische actiegroep voor gelijke rechten van man en vrouw — waarbij heel wat VU-vrouwen aangesloten zijn — heeft zijn tweede werkjaar ingezet met een denderende instuif.

Bij deze gelegenheid werd het erelidmaatschap aangeboden aan een zeer merkwuurde vrouw. Haar naam is Maria Perckmans-Van Aeken. Zij werd te Lier geboren op 22.3.1892, toen de vrouw geen andere plaats toegewezen kreeg dan bij de haard. Lijna 50 jaar lang de echtgenote van Frans Perckmans, heeft zij gedurende een halve eeuw in de schaduw geleefd van deze boeiende folklorist en hem gesteund bij het scheppen van zijn omvangrijk werk, dat bestaat uit duizenden Oostindische-inkttekeningen. 'Op een tijdstip dat de meesten eraan denken net bijtje erbij neer te leggen veranderde mevrouw Perckmans — op 75 jaar — plots opnieuw in Marieke Van Aeken. Zonder ooit te hebben leren schilderen greep zij op zekere dag naar het penseel en niet in het minst beïnvloed door haar echtgenoot begon zij te tekenen en te schilderen en wist zij op korte tijd belangstelling te wekken. Tussen haar 75ste en 80ste jaar begon deze dynamische vrouw een nieuw leven en met groot succes hield zij reeds vijf tentoonstellingen, die getuigen van een zeer persoonlijke stijl. Zij is nu 80 jaar en boordevol plannen.

Wie doet het haar na?

Een vrouw als Marieke Van Aeken is een regelrechte stimulans om de ouderdom met heel wat minder vrees tegemoet te zien. Zij is het levend bewijs dat het nooit te laat is zichzelf te ontdekken en zijn persoonlijkheid te ontwikkelen.

hilda uyterhoeven

politiek in pocket

Met de popularisatie en de vulgarisatie van een groot aantal wetenschappen of pseudo-wetenschappen via de pocketuitgaven werden ook politiek, sociologie en geschiedschrijving gekonfronteerd. Hoewel het logisch was dat bij een medium dat voor een groot lezend publiek bedacht was, minder aan het standaardwerk dan aan de vulgarisatie gedacht werd, blijkt toch hoe de wetenschappelijke uitgaven over de meest diverse onderwerpen — van filosofie tot historie, van sociologie tot literatuurgeschiedenis, van psychologie tot biologie — hier hun plaats vinden. In ons eigen taalgebied bezitten wij op dit vlak uitgaven, die met het beste van die aard uit het buitenland kunnen vergeleken worden: denken wij bv. aan de Aula-boeken.

Uiteraard is de omvang der oplagen, het aantal titels en behandelde onderwerpen het grootst in sommige werelddelen zoals het Engels, die een zeer groot verspreidingsgebied hebben. Uit de jongste Engelse paperback-uitgaven hebben wij er enkele gekozen die, verscheiden naar onderwerp en vorm, toch alle min of meer met het thema politiek te maken hebben.

ALBERT SPEER

Vooreerst twee vertalingen: voor de Engelslezende bieden zij het voordeel dat zij heel wat goedkoper zijn dan de uitgave in de oorspronkelijke taal. De mémoires van Hitlers minister van Bepanning Albet Speer verschenen in Engelse vertaling bij de Sphere Books, onder de titel « Inside the Third Reich ». Deze lijvige, 820 bladzijden tellende paperback bevat de versie van Hitlers minister van Bepanning over de gebeurtenissen, en brengt zijn beoordeling van de feiten. Speers betekenis in de Duitse oorlogvoering was niet gering; dat hij niet de straf onderging van een Rosenberg bv, die van een veel mindere effectieve betekenis in de oorlogvoering en zelfs in het hele politieke leven was, is gedeeltelijk te wijten aan zijn schuldbekentenis te Nuremberg. Hij onderbouwt deze houding op het proces, dit afstandnemen van een politiek waarin hij toch een der leidende figuren was, met een zeer lijvige memoirenbundel waarin hij zijn herinneringen in het licht van deze bekentenis plaatst. Daarmee plaatst hij zich ook voraan bij de velen die « er altijd tegen geweest » waren en die het zoals een Shiller zelfs tot socialistisch superminister brachten niettegenstaande hun functie als « politischer Leiter » en SA-man.

Speer was een der intelligentste en wellicht ook de enige van de Duitse leiders die op een menselijk vlak met Hitler contact hadden. Hun beider

belangstelling voor kunst die bij gelegenheid ook tot schepend werk aanleiding gaf — inzonderheid dan bij Speer en zijn architectuur — vormde hier een gevoelscontactpunt.

Dat er moediger mensen waren dan Speer (vgl. bijvoorbeeld met Hess!) wordt al door de geestelijke strategische terugtocht bewezen, van de man die Hitler de kanonnen leverde en de fabrieken deed draaien...

In het verhaal van Jood Süß, zoals het door Lion Feuchtwanger verhaald wordt, antwoordde ter dood veroordeelde op de vraag of hij kristen wil worden: « Zijn overtuiging te wijzigen is een zaak van een vrij man, niet van een gevangene ».

Dat Speer nu niet meer in Spandau zit, betekent nog niet dat hij over elke vrijheid beschikt. In een artikel over Speers mémoires herhaalde de onlangs overleden auteur Eberhard E. Möller, het woord van de Latijnse dichter « O si taquisses, philosophus mansisses »: indien ge gezwegen had, waart ge tenminste gebleven wat ge historisch waart. Of Speers boek nu aan zijn imago al dan niet afbreuk doet, zijn blazoën oppoetst voor de enen, en voor anderen wordt wat Lucanus zei van Pompejus: « magni nominis umbra », schaduw van een grote naam: zijn herinneringen blijven, ook bij een zekere subjectiviteit, een rijke documentatiebron voor de geschiedenis van het Derde Rijk en van de tweede wereldoorlog, en zij geven een portret van historische figuren dat in ieder geval uit eigen bestendige ervaring en kennis gegroeid is — ook al zijn die portretten dan nogal eens

door persoonlijke voorkeur of afkeer, en door de bekommernis om de eigen « verantwoording » gekleurd.

ZONDER MARX OF JEZUS

Een tweede boek in Engelse vertaling, van een heel andere aard, is het in de degelijke « Paladin-reeks » uitgegeven boek van Jean Fr. Revel « Ni Marx ni Jésus » (Engelse titel « Without Marx or Jesus »). Revel is, na J.J. Servan-Schreiber de meest-bekende columnist van de linkse « Express ». Zijn boek wil aantonen 1° dat het beeld dat ons door de anti-Amerikaanse propaganda van de Verenigde Staten wordt opgehangen, vals is en daarbij aansluitend 2° dat het enige daadwerkelijke élan voor een sociale revolutie uit de VS kan komen. Frankrijk, Europa, de derde wereld, en zeker niet de zg. « socialistische » staten kunnen deze revolutie voltooien. Sinds vijftig jaar hebben alle wegen behalve de socialistische geleid tot een in meerdere of mindere mate socialistische getinte samenleving ».

Revels boek is een pamflet en als zodanig ook, in zijn polemiek, vaak provokatorisch, in zijn feiteninterpretatie vaak eenzijdig. Zijn voorstelling van het revolutionaire element in de Amerikaanse maatschappij lijkt ons een beetje té gunstig (of ongunstig, naargelang men het bekijkt). Een werkelijke sociale revolutie, tussen het kapitalisme en het marxistisch socialisme, tussen Amerika en Azië, ligt in de traditie der Europese naties.

NIEUW EUROPA

Over dit Europa schreef Anthony Sampson een bijna 500 blz. tellende pocket: « The New Europeans », verschenen bij de Panther-Books.

Dit boek, opgevat als een « gids tot de werking, de instellingen en het karakter van het vier grote delen. In het eerste huidige West-Europa » bevat worden drie « grote » Europeanen van diverse strekking en met diverse opvattingen over Europa voorgesteld: Jean Monnet, Charles De Gaulle en Franz-Josef Strauss. De eerste als schepper van de gemeenschappelijke markt, de tweede als de verdediger van een Europa als derde macht, maar sterk gecentreerd op Frankrijk en georganiseerd naar de huidige staatsstructuren en niet naar de volkse werkelijkheden. Tenslotte wordt Franz-Josef Strauss — wellicht eens Duitslands kanselier — voorgesteld: het Duitse « gaullisme » waarvan hij wel eens de exponent genoemd wordt is Europees dan het Franse en het gaat ook niet voorbij aan de realiteit. Alle utopisch pacifisme ten spijt, zegt Strauss, is de NATO een noodzaak zolang Sovjetdivisies nabij Kassel en Lübeck staan en half Europa onder kommunistische bezetting blijft, en is de Amerikaanse tegenwoordigheid in Europa de sterkste (en bijna enige zekere) veiligheids-garantie. Strauss heeft trouwens zijn ideeën hieromtrent duidelijk geformuleerd in zijn boek « Aufforderung und Antwort ». Sampson geeft in het tweede deel van zijn boek een uitgebreid overzicht van de politieke en sociale structuren,

het economisch leven, de industriële macht, de technologie, het bankwezen, de verdediging. In het derde deel wordt de blik dan gericht naar de verbruiker, de reiziger en toerist, naar transportwezen, talen en kulturen, het perswezen, de televisie, muziek en film.

Het laatste deel handelt dan over de technokraten, de arbeiders en hun organisaties, de studenten, de achteruitgang van links. Een slothoofdstuk onder de titel « Europe of Regions ? » draagt als motto Disraelis woord: « Centralisatie is de dood van de publieke vrijheid ».

Naast diagrammen en statistieken bevat « The New Europeans » ook een kaartje met de Europese regio's, waarbij de afbakening dezer gebieden tamelijk nauwkeurig ook de volkse realiteiten en de minderheden eerbiedigt: wij hebben andere ontwerpen van verdeling van Europa in regionen gezien, waarbij met de kleine volks-groepen of minderheden en hun woongebieden helemaal geen rekening gehouden werd.

Is « The New Europeans » vooral bestemd voor het Engels en bij uitbreiding het Angelsaksisch publiek, dan is de visie van een Brits Europakenner op onze hele maatschappelijke, economische, politieke en volkse structuur en positie ook voor de West-Europeaan interessant.

jd.

in **k** klein

nekka:
om over te schrijven

(mvl) Een succes om over te schrijven. En er is inderdaad heelwat over geschreven en gezegd. « Zo hoor je nog eens wat », het kleinkunstrubriekje op BRT tussen 12 en 1u. had nogal wat negatieve kritiek. Zo van: Nekka is spelen met de massa, kleinkunst die niet goed kan zijn omdat grote ruimten zich daartoe niet lenen, enz. Wij kunnen inderdaad akkoord gaan met dit laatste, een kleine gezellige kroeg leent zich inderdaad beter. Maar kom nou, de steer is toch ook wat en dan moet je Woodstock ook « gevaarlijk » vinden. Beter zou zijn dat de haren en dames die wat op Nekka hebben aan te merken gewoon zeggen dat ze wat tegen het ANZ hebben.

Wat het avondlijke programma in Eindhoven betreft, waren de (Nederlandse) commentatoren vrij algemeen: meer dan goed.

Wij stellen vast, en niet met ongenoegen, dat zich een flinke generatie kleinkunstvaklui naar voor heeft gewerkt. Wij, de toeschouwers, de luisteraars, de genietters, de meezingers, zullen die generatie een zeer grote dienst bewijzen als we steeds kritisch en niet gemakkelijk blijven zijn en zomaar niet « alles » aanvaarden. Inflatie kan zich overal voordoen...

merkstenen

De uitgeverij Orion heeft in haar reeks « Merkstenen » reeds een aanzienlijk aantal romans gepubliceerd. Het gaat hier hoofdzakelijk om onuitgegeven werk van moderne — veelal jonge — auteurs.

Beginnen wij, bij ons overzicht van de jongste titels uit deze reeks, met werk dat wij vroeger reeds bespraken of althans uitgebreid vermeldde. In de reeks « Merkstenen » verscheen de ook bij het Davidsfonds uitgegeven roman van Jozef Deleu « Brieven naar de Overkant ».

Ook « Kortstondige Onthoofding » waarvan de herdruk verscheen, behoort tot deze « familiale » tematiek, waarin niet om de dingen heen gepraat wordt noch de problematiek op de spits gedreven, maar waarin de kern van het geluk wordt aangewezen aan de hand van de direkte voorbeelden uit een normale wereld, die daarmee misschien juist « abnormaal » is als gegeven en kader; een wereld waarin families en mensen erin geslaagd zijn een harmonie van geest en leven, van hart en verstand, van zinnen en ziel te bereiken en ze onwrikbaar samen te houden, ook wanneer het leed om ze heengrijpt. Van Isackers romans zijn oden aan het gezin, aan de liefde en de trouw, aan de eenvoudige vervulling van de levenstaak — en misschien daarom in een tijd waarin de liefde versekualiseerd, de trouw belachelijk gemaakt, het gezin ondermijnd en de moeder die nog voor haar gezin zorgt als achterlijk beschouwd worden, een ontroerend getuigenis voor de blijvende waarden in onze menselijke betrekkingen.

frans van isacker

Vermelden wij tevens een heruitgave van Frans Van Isacker « Kortstondige Onthoofding ». Van dezelfde auteur verscheen vroeger bij Orion « Posthume Wandeling » en « De Bruidegom van mijn ziel ». Zopas kwam er ook zijn nieuwe roman « Binnen de open ruimte » uit. Van Isackers intimistische, sterk-autobiografische tematiek, gepaard met een zacht vloeiend, poëtisch maar toch gespierd proza kwam reeds in zijn beide oorlogskronieken tot uiting. In « Posthume wandeling » de transpositie in romanvorm van een persoonlijke ervaring, namelijk het heengaan van z'n vader, dan is zijn jongste boek « Binnen in de open ruimte » de beschrijving van de laatste levensdagen van zijn meer dan tachtigjarige moeder: in dezelfde poëtische maar direkte taal, gevoelskrachtig zonder pathos, sterk gekoncentreerd rond het zeer gebalde verhaal. In « De Bruidegom van mijn ziel » laat Van Isacker de vrouw aan het woord die in het huwelijk en de liefde tot man en kinderen haar geluk heeft gevonden: een bijna onwerkelijk gegeven in een tijd waarin het konflikt, de frustratie en de pijn hoofdzakelijk de temas voor de roman leveren.

maria messens

Van Maria Messens lezen wij voor enkele jaren « Glissando », gepubliceerd onder pseudoniem Elsy Van Dam. Stilistische verzorging en compositie deden ons niettegenstaande een gevaar voor het sentimentele, geloven in haar mogelijkheden. Met « Murrath » heeft ze dit bevestigd. Twee levens, twee liefdes worden hier gekonfronteerd en zodanig met elkaar verweven dat de tweede a.h.w. zich in de eerste gaat inleven en oplossen.

De zeer kwetsbare en beïnvloedbare gevoelswereld van Gianna wordt aangegrepen door het verhaal van de liefde en de tragische zelfmoord van haar vriendin Murrath, zoals zij dat te weten komt uit de

dagboekbladen van de overledene. Alleen haar liefde voor Martin zal haar verlossen uit de sterk-emotionele ban van haar vriendins tragiek. Het thema van het personage dat zich zodanig met een ander bezig houdt, dat het er zich mee gaat vereenzelvigen is niet nieuw. Nog onlangs lezen wij een roman van de Japanse auteur Abe Kobo waarin een privé-detectief, op zoek naar een verdwenen man, zich met het personage dat hij moet opsporen meer en meer één gaat voelen en er zich mee vereenzelvigen. In « Murrath » raakt Giana uit de greep van haar verbeelding door de realiteit van haar liefde en de geboorte van haar kind: het gevoel van de vrouw en de moeder overwint het al te sentimentele en levensvreemde van het jonge meisje.

jef de bruyn

In « Het harde gras en de weke werkelijkheid » van Jef De Bruyn is het hoofdpersonage een sater: een man die heel zijn leven opgesloten zat in konventies naar die van zijn (schijn)door in een tweede leven zijn frustaties afwerpt en zich instinctief uitleeft. De man heeft nu, van alle maatschappelijke taboes en beperkingen bevrijd, de losbandige vrijheid om zijn eigen drift en lust uit te leven.

De Bruynes boek doet denken aan een schilderij van Bosch. In de eigen literatuur rijzen namen als Auwera en Andries op. Staat bij Bosch echter achter de afbeelding van het demonische de hemelse hoop of de helse bedreiging, dan is De Bruynes visioen van de losbandige sater in een surrealistische wereld zuiver-aards een dionysche lach, een panische grijns uit het eigen ongebreidelde bloed opslaand en zich tegen de rationale apollinische wereld en haar begrenzingen kerend. De Bruynes bloedwarm vitalisme is doortrokken met het satirische in dubbele betekenis: de homerische lach van de sater, de juvenaalse satire en spot van de man die tegenover de betrekkelijkheid der vormen de primauteit van het leven stelt. Het is zowat mode, ja zelfs vereiste geworden voor een roman, aan « maatschappijkritiek » te doen en men is zelfs Streuvels en Timmermans gaan meten met dit « sociaal engagement ». Ook De Bruyne doet eraan: een soms nogal naïeve en wat gepousseerde kritiek die daarenboven, tegenover het veelgezichtige van zijn vijand, alleen maar zijdelingse uitvalen en geen frontale aanval kan doen; daarvoor is de kritiek dan ook té verspreid en niet kompakt genoeg om in te slaan.

Afgezien echter van dit maatschappijkritisch aspect en van de beklemtoning van het vitalistische, is De Bruynes boek een stuk overweldigend, barok en beeldend proza, waarin de taal schuimt en spat, steigert en barst. Alleen al die taalkracht verradt de ras-auteur, ook als die taalkracht af en toe krachtpatserij wordt waarbij het natuurlijke verloren gaat.

werner pauwels

Werner Pauwels is met « Geen zonen meer » niet aan zijn romandebut. Hij schreef reeds een drietal romans die alle sterk autobiografisch zijn en waarin dezelfde personages weerkeren. Zoals vorige romans, o.m. « Leugens en krennen » is ook « Geen zonen meer » een relaas, waarin wel personages aan het woord komen en hun wedervaren, maar waarin zij niet naar voren komen uit beschrijving, dialoog, handeling.

Wat de inhoud betreft: dit verhaal, eerst door de vader en op het einde in een kort hoofdstuk door de zoon verteld, van een konflikt tussen vader en stiefzoon is geplaatst in een uitzonderlijke situatie. De onbenulligheid aan de ene, de misdadigheid aan de andere kant roepen een dergelijke grauweid, troosteloosheid en gevoeleloosheid op, dat men de indruk van een bewuste vertekening krijgt. Wij betwijfelen geenszins de mogelijkheid van zulke situaties en zulke mensen. Het zou echter verkeerd zijn dit te willen zien als een geïndividue-

liseerde weergave van het huidige generatieprobleem (dat trouwens tussen alle opeenvolgende generaties in alle tijden bestaan heeft) hoewel bepaalde trekken in de psychologische tekening van vader en zoon wel in dit patroon passen. In hetzelfde patroon maar dan meer algemeen, als maatschappijkritiek, passen de kritische opmerkingen die deze auteur zijn personage in zijn naam laat uiten op ons maatschappelijk bestel. Deze opmerkingen zijn vaak nogal naïef en oppervlakkig. (Voor de Oostfronters die het nog niet zouden weten: zij vierden orgieën met de vrouwen in de veroverde steden!).

Pauwels schrijft vlot en meeslepend. Het Nederlands dat hij hanteert laat echter nogal eens te wensen over, zowel qua woordgebruik als qua zinsbouw. Ook de vorm is een deel van het werk, al heeft het Nederlands van L.P. Boon hem niet belet kandidaat-Nobelprijs te worden.

Van Isacker, Messens, De Bruyne, Pauwels: zij getuigen voor de diversiteit inzake tematiek en stijl in onze jongste literaire produktie, én voor de literaire keuze ook, die de reeks « Merkstenen » ons aanbiedt.

onbekend werk van timmermans in liers konvent

Liefhebbers van de schilderkunst en het grafisch oeuvre van Felix Timmermans krijgen na de grote herdenkingsexpositie die in voorbije zomer in het Lierse museum werd gehouden, een tweede gelegenheid om nader kennis te maken met een belangrijk aspect van de kunstenaar. Op 12 oktober werd in de Galerie Konvent op het Lierse Begijnhof een tentoonstelling geopend waarop een 150-tal nog nooit geëxposeerde tekeningen, waterverf- en olieverfschilderijen te zien zullen zijn. Voor eerst ook zal daar plastisch werk van Felix Timmermans te koop zijn.

De expositie wordt georganiseerd door de naar het Konvent genoemde kunstkring die sinds meer dan 7 jaar in de voormalige begijntjeskapel is gevestigd. De kring kon onlangs het huisje naast de kapel verwerven, waardoor de stemmige galerij kon worden vergroot tot een van de prettigste, origineelste expositiezalen van de streek. Het Konvent, voorgezeten door de kunst schilder Lode Verhoeven, telt onder zijn leden ook de vier kinderen van Felix Timmermans.

De door het publiek ongekende werken van de grote Lierse kunstenaar worden ter beschikking gesteld door de familie.

De expositie zal open blijven tot 5 november, 's zondags van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur, 's vrijdags van 14 tot 23 uur en op andere weekdagen van 14 tot 18 uur. De auteur Bert Verbist, sekretaris van het Konvent, droeg de redaktionele zorg voor een geïllustreerde catalogus.

beeldhouwer jef kets te borgerhout

Van 4 november tot en met 13 november 1972 heeft, in de gemeentelijke feestzaal, Turnhoutsebaan, 92, een tentoonstelling plaats van de werken van beeldhouwer Jozef Kets.

Jozef Kets werd geboren te Lier in 1932, maar is sedert vele jaren te Deurne gevestigd.

Nadat hij het diploma verworven had van praktijkleraar hout en bouw, behaalde hij te Mechelen het diploma van hogere opvoedkundige wetenschappen. Sedert verschillende jaren is hij bedrijvig als technisch leraar te Deurne. Als beeldhouwer is hij te beshouwen als autodidact. Hij wordt in het bijzonder aange trokken door de rijkdom en de verscheidenheid van de houtsoorten.

De kunstenaar hield reeds verschillende individuele tentoonstellingen o.a. te Deurne en te Brussel. In groepsverband stelde hij ten toon te Brasschaat - Peer - Stevoort - Lier - Edegem - Wijnegem en Brussel.

Door toepassing van de moeilijkste techniek de « taille - directe » komt er toe werk te scheppen dat opvalt door een sobere en moderne stijl en dat, door zijn figuratieve voorstelling, ook de gewone man aanspreekt en hem de gelegenheid geeft zich te bezinnen over het leve in al zijn facetten.

glazenier erik de grom

Te Welle exposeerde de 28-jarige glazenier ERIK DE GROM met « in lood en glas-gevangen » tafereelen van Breughel, Jordaens en met een paar eigen ontwerpen. Deze uitgesproken ambachtelijke kunstenaar gaat rustig en bescheiden zijn eigen weg op. Waar die weg heen loopt, kan men thans reeds met enige zekerheid vaststellen: een waarachtig meesterschap in een kunstvorm die even gedegen als zeldzaam is.

**BETOGING
VILVOORDE
15 OKTOBER**

DIRK MARTENS

P.V.B.A.

NINOVE		AALST
Beverstraat 24-26	Lange Zoutstr 30, 29-33, 36-38	
Tel. (054) 331.05		Tel. (053) 240.60

KINDERARTIKELN : plooi- en wandelwagens - bedjes en wiegen - stoelen en looprekken - schommels - kamerversieringen - wastafels en waskussens - kinderkleding.

SPORTARTIKELN : allerlei - turnkledij - ruitruitingen - ping-pong tafels - badkleding en alle toebehoorten - rol- en ijschaatsen - kampingartikelen - turngerel.

SPEELGOED : uitgebreide keus in merkartikelen : autobanen - elektr. treinen der beste merken - auto's - go-carts - traktoren - poppen - poppenwagens en -wiegies - burelen - lessenaars - borden - fietsjes - alle gezelschapsspelen - alle soorten mechanieken - schooltasen - borden - tuinmeubelen - tuinschommels.

— ZEER VOORDELIGE PRIJZEN —

Groepen en maatschappijen voor U bedacht allerhande !!! Speciaal

IEDER DORTMUNDER THIER BRAU HOF

kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.

INTERESSANT

Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond, in een gezellige sfeer.

Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur, een der beste Oberbayern-orkesten

Middag- en avondmaal in groep : gezellig, fijn, goed en goedkoop. De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goulasj - Eisbain mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleeschotel beter dan in Duitsland.

LEUVEN : Tervuursevest 60. Tel. 016 287.72 - 1500 plaatsen.

ANTWERPEN : Groenpl. 33 T. J3 31.20.37 - mooiste zaal van de stad

LEUVEN (Bierkelder) : Oude Markt 11. Tel. 016/268.69 - mooiste kelder van Europa.

BRUSSEL : Nieuwbrugstraat 28. Tel. 02 18.74.89 - mooiste van Brussel

AALST (Klaroen) : Autoweg. Tel. 053 228.53 - 1.000 plaatsen.

HULSTE (Kortrijk) : Brucsesteenw 1. Tel. 056 715.36 - 2.400 plaatsen

KONTICH : Kon. Astridlaan 87 - Tel. 03/57.30.32

TORHOUT : Stwg Torhout-Lichtervelde - 2.000 - l. - Tel. 051/72.822

DRONGEN : Autoweg Brussel-Oostende - Tel. 09 26.74.32

SINT-TRUIDEN : Spaansebrugstraat : Tel. 011/736.30

KESSENICH : Venlo Steenweg - Tel. 011/619.71

KNOKKE : Steenweg Knokke-Maldegem-Moerkerke - Tel. 050/502.96

BERINGEN : Grote Markt 17 - Tel. 011/320.51

OOSTENDE : Oude Luchthaven Middelkerke - Tel. 059/320.86

Wij zoeken dringend : als medewerkers : Ernstige families waarvan de man of de vrouw de keuken kan en leiden. — Vast loon - Kost en inwoon gratis - In regel met sociale wet. - Liefst mensen van 't vak. Schriftelijk aanbieden bij : ABTS : Tiensesteenweg 128, Korbeek-Lo

zoekertjes

Nieuwe parastatale instelling zal eerlang overgaan tot het aanleggen van een wervingsreserve met het oog op de benoeming van een volledig administratief kader.

De gegadigden voor de diverse administratieve graden (wettelijke barema's - extra-voordelen) dienen nederlandsstalig te zijn en de Brusselse agglomeratie te bewonen of de verbintenis aan te gaan er te zullen wonen.

Bewijs van Vlaamsgezindheid (lidmaatschap Vl. verenigingen enz.) is aanbevelenswaardig.

Voor inlichtingen, vrijblijvend schrijven naar blad onder hoofding : M.A. — R 156

Verlang van werkring te veranderen. 53 jaar, huidig beroep : produktieleider. Geen vertegenwoordiging. Antwoord adres redactie — R 152

Kunstgebitten en alle reparaties met waarborg. 10 % korting voor VU-leden. Chazallaan 83, Schaarbeek. Tel. 34.06.43. — 150

Wens te huren, een woonhuis of appart. in Bilzen. — R 149

Gewezen beroepsmilitair, geboren 6 maart 1916, zoekt passende betrekking, in de omgeving Antwerpen - Sint-Niklaas, als arbeiders, magazijnier of andere.

Voor verdere inlichtingen en contact : Nelly Maes, volksvertegenw. Pr. Jos. Charlotte-laan 115, Sint-Niklaas. Tel. : 76.49.74 zone 03 — R 155

Zoeken aangepaste betrekking in het Limburgse

- juffrouw, 17 jaar, diploma A6/A3 (handel)
- juffrouw, 22 jaar, diploma humaniora wetenschappelijke B.
- juffrouw, 20 jaar, diploma A2 (steno dactylo - boekhouding)
- heer, autovoerder, bij voorkeur streek van Sint-Truiden. — R 154

Jonge man, in het bezit van diploma middelbare handelsschool, zoekt werk. Liefst in Limburg, mag ook Brussel of Antwerpen zijn. — R 163

Juffrouw, 22 jaar, diploma humaniora, wetenschappelijke B, wenst te werkgesteld te worden als bediende in het Limburgse. — R 148

Juffrouw, 20 jaar, diploma A2 (steno-dactylo - boekhouding) zoekt aangepast werk in Limburg. — R 151

Voor al deze zoekertjes zich wenden tot volksvertegenwoordiger E. Raskin, Ursulastraat 1, 3745 Eigenbilzen, tel. 011/19454

— Gehandikapte, 40 jaar, zoekt passende betrekking als hulp in bakkerij, in hotellerie, of als nachtwaker (liefst avond- of nachtwerk) - omgeving Vilvoorde, kan zich met eigen wagen verplaatsen.

— Jonge man, 23 jaar oud, zoekt passend werk als automechanicien, liefst omgeving Brussel of Vilvoorde.

Kontaktadres voor beide zoekertjes : Federatieraadslid Edmond Schepens, Dijkstraat 112 te Steenokkerzeel. Telefoon : 59.80.72. — R 161

Gediplomeerde afgestudeerde jonge dame (geschiedenis) zoekt voorlopig of gedeeltelijk werk als bediende, gedurende drietal maanden. Contact via senator Van Haegendoren, Guido Gezellelaan 63, Heverlee. — R 160

Jonge dame zoekt dagtaak als kinderverzorgster in gezin. Antw. - Mechelen - Brussel. — R 143

Dr. in de rechten, 45 jaar, zoekt betrekking als juridisch adviseur. — R 147

Fröbelonderwijzeres zoekt betrekking in provincie Antwerpen, Brabant of Oost-Vlaanderen.

Dame, 26 jaar, zeer goed Ned., Eng. en Frans, noties Duits, enkele jaren ervaring als public-relations, zoekt passende betrekking. — R 145

Jonge dame, lager middelb. ond. + 2 jaar estheticienne (18 jaar) zoekt passende betrekking. — R 146

- Zoeken een betrekking in het Antwerpse :
- Jonge man, hoger middelbaar, als bediende.
- Jonge dame, 15 jaar, als winkelfuffrouw, of in warenhuis.
- Veertiger, als bediende- magazijnier.

Jonge dame zoekt betrekking als kinderopas gedurende de dag, niet 's avonds : in 't Antwerpse of in 't Mechelse. — R 157

Zich wenden tot senator Jorissen, Louisastraat, 31, Mechelen. Tel. 015/435.96.

Regentes Sierkunsten zoekt betrekking in onderwijs of elders, liefst omgeving Kempen. Zich wenden Volksvertegenwoordiger Jo Belmans, Possonsdries 7, Geel, tel. 014-58535. — R 159

Bediende met ruime ervaring zoekt passende betrekking in omgeving Antwerpen, Mechelen, Brussel. Dringend. Zich wenden tot senator Jorissen. — R 137

Gediplomeerde bloemist (Limburg) en tuinaanlegger, tevens autovoerder, vraagt werk. — R 157

Verpleegster A2 zoekt dringend betrekking, dagwerk, liefst omgeving Kempen. Zich wenden Volksvertegenwoordiger Jo Belmans, Possonsdries 7, Geel, tel. 014-58535. — R 158

GROOT-GENT

- 1) tuinier (als bijverdienste)
- 2) schrijfwerk thuis - voor jonge moeder
- 3) schoonmaakster full-time
- 4) magazijnier van 50 jaar
- 5) direktiesekretaris - A6-A2
- 6) Licentiate Nederlands-Duits

Betrekking aangeboden aan :

- 1) opsteller-boekhouder
- 2) chauffeur-magazijnier

Voor alle inlichtingen : O. Van Ooteghem, Rode Kruisstraat 7 - Gentbrugge. Tel. 09/52.72.87. — R 162

Ben 35 jaar, hoger middelbaar onderwijs. Heb commerciële geest. Wens in opdracht van een Europese firma naar Zuid-Afrika te gaan. Wie helpt me ? M.S., adres bureel blad. — R 166

Gezocht, boekhouder voor bedrijf, omgeving Leuven, peil A6/A1 of universitair, toegepaste wetenschappen. Je wenden tot volksvert. Willy Kuijpers, Swertmolenstr. 23 te 3020 Herent, tel. 016/296.42. — R 163

VERZEKERINGEN JOZ NEVEN

Makelaar - raadgever, Zuivelmarkt 38, Hasselt, wenst schriftelijk kandidaturen te ontvangen van chauffeurs, of jonge mannen die hiertoe opgeleid wens te worden, voor verscheidene transportbedrijven :

- in Limburg : chauffeurs voor autobus en/of vrachtwagen ;
- in Oost- en West-Vlaanderen : (liefst in streek Kortrijk) : vrachtwagenchauffeurs voor internationaal verkeer.

Vereisten : blanco strafregister, eerlijk, dienstvaardig, werklustig. — R 164

ETN JEURISSEN WEET ALLES VAN TEMPERATUREN

o.o. VOOR SUPERMARKTEN, INDUSTRIE EN VOEDINGSNIJVERHEID

COELTOGEN
COELKAMERS
DIEPVRIEZERS

BROWN
BOVERI

DIEPVRIESTUNNELS
KAMIONKOELING
WINKELINRICHTINGEN

ETN JEURISSEN PVBA De Winterstraat 24
Borgerhout/Antwerpen Tel. : (03) 36.11.35-36.59.31

NATIONALE LOTERIJ

20ste TRANCHE

Gelukstranche

HOOG LOT

TIEN MILJOEN

Trekking op 23 oktober

HET BIJLET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.

82.406 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN 72 MILJOEN

ALSOF U ZE ZELF UITPERSTE !

- * SINAASAPPELSAP
- * POMPELMOESSAP
- * CITROENSAP
- * MANDARIJNTJESSAP
- * ANANASSAP
- * TOMATENSAP

100% ZUIVER EN NATUURLIJK !

Alleeninvoer voor België en Luxemburg :

GEVO p.v.b.a.

Churchillaan 106
2120 SCHOTEN
Tel. : (03) 58.74.33

WALTER ROLAND

gediplomeerd opticien,
erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58 - ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 03/36.86.62

ALLE GLAZEN ALLE MONTUREN

Voor lezers van dit blad 10 % korting

matthieu's beddenbedrijf

biedt voor elk probleem een wooninrichting

onze studiedienst lost uw woonprobleem gratis op

Turnhousebaan 102 Borgerhout 35.17.83
84-86 Diepestraat 31.01.18 39-41 Begijnestraat 33.47.24
60 Gallfortlei Deurne 36.25.22

Wij sport

Vlaams nationaal

ONS FENOMEEN

Luis Ocana is ziek. Zo ziek dat er veel kans is dat hij nooit meer zal koersen. Hij zit thuis, verbitterd, verlaten, ziek en angstig. De « bleiters », die zich als ze zat zijn supporters noemen, hebben hem al de rug toegekeerd. Zijn merk heeft hem al laten vallen. De haaien die hem in een zg. duel tegen Merckx een rol deden spelen die hij niet aankon — omdat het op voorhand zo gearrangeerd was dat hij hem niet kon aankunnen —, en die wellicht minstens voor een gedeelte schuld hebben aan zijn ziekte en ondergang, die haaien doen nu of hun neus bloedt. En Varenneke, ocherme, heeft zijn wekelijkse stompzinnige open brief geschreven aan de arme renner. Om hem vooral wat uit te lachen als onbenullige mislukking, vergeleken bij Merckx natuurlijk, en om nadien wat leugenachtig medelijden te veinzen. En dat geeft men hier bij ons nog altijd een mikro in handen. Deerniswekkend.

GEEF ZE VITAL

Standard heeft verleden zondag niet kunnen winnen tegen Klub Brugge. Het klubbblad van Standard, « Les Sports », en de « sjerzami » van Standard, Varenne, hebben dus nog eens alle registers opengetrokken om den volke kond te doen wat een afschuwelijke « vendu » scheldsrechter Schaut wel is. Zelfs Standardboss Petit werd erbij gesleurd o mult te snikken hoe zijn lieverdje door de Brugse moeckliers waren mishandeld, en hoe treiterachtig Schaut dat allemaal had aangemoedigd. Wij hebben het nog gezegd: men moet Standard alleen Vital-met-de-witte-schoenen geven, dan winnen zij altijd, en dan is heel het echte Belgenland gelukkig. Nu zijn wij eens benieuwd wie in de bond de moed zal hebben om Petit eens duchtig op de vingers te tikken voor zijn uitlatingen — een klubleider onwaardig — over de arbiter, en zijn lompe, boerse houding — verbod voor Schaut om in de Standard-bar te komen na de match — ten overstaan van de scheldsrechter. Als de Vlaamse kazetten nu maar niet daad tegen Standard floot. Dat zou gaa nschrijven dat Schaut inderons niet eens verbazen.

CURARE ?

De Italiaanse voetbalklub A.C. Torino heeft klacht ingediend tegen die van Las Palmas. Reden: de mannen van Las Palmas zouden slordig-weg wat verdovende middelen gemorst hebben in de koffie die ze de Italianen tijdens de rust te slurpen gaven. Na de rust zijn de Torino-vedetten dus ingedut, en toen ze halvelings wakker werden door het dolle gefluit van de arbiter aan het einde van de match, verloren ze zowaar met 4-0. Wij verschieten van niks in de professionele sport, en willen even graag geloven dat die van Las Palmas tot zoiets in staat zijn, als dat de Torino-offisjellen na de match wat vuiligheid gaven aan hun shotters, in een helhaftige poging om een 4-0-nederlaag om te buigen in een 0-5-overwinning. En natuurlijk blijven wij één en al bewondering voor de groten uit de sport. Dat zijn de echte eksempels. En zeg, wat kregen de Belgen in Oslo? Curare?

WAT ZEGT DE JEUGD ?

« Aktualiteit » (leerlingenblad voor de niet-confessionele moraal) wijdde in zijn laatste nummer ruim aandacht aan de sport. En dit, naar

onze bescheiden mening, op een degelijke, objektieve wijze. Zoals dat ook maar past voor dergelijk blad. Er werden een paar belangrijke aspekten in de sport aangevoerd, die maar zelden aan bod komen in het commerciële sportproza. Zo onder meer het verband tussen sociale status en sportbeoefening, tussen intellektuele ontwikkeling en keuze van de sporttak, de verschillende soorten sport, uitgaande van de beoogde doelstellingen, de uitbuiting in en via de sport, de reclame en dies meer. Aan de jonge lezers werd op het einde gevraagd ook eens hun mening kenbaar te maken. En daar kijken wij met veel belangstelling naar uit. Wij hebben namelijk de indruk dat de jongeren van tegenwoordig zich veel minder op sportidooltjes bekommeren dan wij vroeger. Nu zouden wij wel eens willen weten of deze indruk juist of verkeerd is.

HOEVEEL ?

Er is veel geschreven en gepraat over het organiseren van een professioneel voetbalkampioenschap hier in België. Voorlopig is er nog niets van gekomen, en er is rond het onderwerp een grote stilte ontstaan. Nochtans wordt er — in een soort studiekommissie — aan gewerkt. Na een eerste vergadering werd al bekend gemaakt welke eisen zullen gesteld worden aan de profklubs. Voor wat betreft de uitrusting (stadion, tribunes, akkomodatie enz.) is dit al duidelijk dat er praktisch geen enkele Belgische klub is die momenteel aan die eisen kan beantwoorden. Jaarlijks dertien profspelers minstens een kwart-miljoen betalen, dat zou misschien nog gaan. Daar blijft het echter niet bij. Men speelt geen kampioenschap met dertien spelers, en de klubs hebben daarenboven de verplichting ook hun jeugdopleggen te behouden. Al met al kan men de jaarlijkse onkosten ramen op 12 à 15 miljoen. Hoeveel klubs in België — die nu al niet profklubs zijn — gaan dat kunnen « zelen » ?

NOG ZOTTER

Zijn de goeie Belgen zo een beetje op hun koppeken gevallen met hun Merckx-kultus, de Brazilianen met hun « king Pele » hebben het nog een stukje erger te pakken. Pele heeft opnieuw een kontrakt ondertekend met Santos, voor een fabelachtig bedrag. De laatste twee jaar van zijn carrière zou hij zijn wedde echter schenken aan liefdadige werken. Daar is natuurlijk niets op te zeggen. Waar wij het echter niet mee eens zijn is het volgende: Santos zou Pele niet opstellen voor wedstrijden op verplaatsing, tenzij de ploeg waar men naar toe gaat speciaal zou betalen om Pele erbij te zien lopen. Men kan nu wel gaan zeggen dat de aanwezigheid van Pele meer volk lokt en zo, maar zolang voetbal een ploegspel blijft vinden wij het verkeerd dat er bevoorreedden zijn. Tenslotte kan geen enkele speler — ook Pele niet — zich opwerken tot een zg. vedette zonder de steun van de anderen.

ARME DWAZEN

In dit rubriekje pennen wij nogal eens het woord « sportverdwazing » neer. Af en toe krijgen wij dan nogal eens op ons brood dat wij overdrijven, dat het zo'n vaart niet loopt, dat het meer schijn is dan wat anders e.d.m. Verleden vrijdag hebben wij in Panorama een reportage gezien naar aanleiding van het verbieden van motocrossen aan vijf- zesjarigen. In die reportage zijn enkele trotse vaders en moeders en dwaze supporters aan het woord gekomen, en iedereen heeft kunnen horen hoe boos zij zijn omdat de gemeenschap verbiedt dat men peuters de kans zou geven zichzelf te pletter te rijden tot meerdere eer en glorie van pa, ma en nonkel supporter. Kijk, dat vinden wij nu sportverdwazing. Wat zotte sportgloriot stellen boven het welzijn en de veiligheid van onmondige kinderen. Ouders die in naam van de sport hun kinderen ter beschikking stellen van uitbuiters, met alle riziko's — en die zijn niet gering — eraan verbonden. Het is bijna niet te geloven. En toch...

Een zicte op de kompetitie die stilaan vorm krijgt. Uiten centra Racing White.

Een sport die maar weinig ruimte kreeg op deze bladzijde is ongetwijfeld tafeltennis. Misschien omdat het geen doorgedreven kommerce-sport is...

het juiste woord

In de tijd dat wij nog haar en adem hadden, speelden wij voetbal, en als wij weér eens een molhoop hadden gestampt in plaats van tegen de bal, of nog maar eens onze « flanelen knoesels » hadden verstuikt, dan gingen wij eerst naar de dorpsdokter, die ons gebrekkig been nog niet eens moest zien om te zeggen « Een week of twee niet sjotten, drie keer per dag een pekelbad, en voor de rest wachten tot het gedaan is. » Voor de voetbal werkte die dokter gratis. Daarop vroegen wij iedere keer: « En wat zoude peinzen van wat massage, meneer dokter? » Het antwoord was altijd hetzelfde: « Ge kunt kunt gij dat doen, en ge kunt gij dat ook laten overlezen, het kan geen van de twee veel kwaad. »

Met het eerste deel van het antwoord trokken wij dan naar Mon, de sekretaris, en die gaf ons dan een papierken mee, waarmee wij naar een school voor kinesiterapie mochten gaan om ons te laten verzorgen. Een meisjesschool. Wij gingen daar graag naartoe, dat ziede van hier. Ge kunt niet geloven hoe een deugd dat deed, zo 'n zachte meisjeshand op uw blauwgetoekte schenen. Zelfs het nogal hardhandige voorafgaande onderzoek van de « patron » namen wij er met plezier bij. En al zeggen wij het zelf, wij, de sjotters, wij waren daar welkom. Op die manier geraakte de school aan gewillige proefbeesten en het minimumtarief was dan ook tien massages, twee keer per week. Nand onze halfback, heeft zo eens in twee jaar tijd hoogstens een keer of drie meegespeeld. Altijd opnieuw sloeg hij zijn voeten om. Dat is gebeterd toen ze met een andere trouwde. Nadien heeft Nand nog twaalf jaar lang de afschuwelijke bruut uitgehangen op het voetbalveld dat ge u indenken kunt.

Maar we dwalen af. Wie dat geloop achter die knappe meisjes met de witte schort lelijk de keel uithing, dat was Soo, de delegee van de eerste ploeg. Alle weken twee drie spelers kwijt, zei hij lastig en dat voor vijf zes matchen, alleen om naar die meiskens te lopen, dat moet gedaan zijn. En hij vond in Brussel ergens een beginnende soigneur en iedere week reed hij daar met de gekwetsten naartoe.

Wat zachte meisjeshanden nauwelijks in zes weken klaarspeelden dat lapte die vent met zijn machientjes af in vijf minuten. Ge moest al serieus « gearrangeerd » zijn om na één behandeling met « den elektrieke bol » nog een spoor van pijn te voelen.

Aanvankelijk hadden wij wel heimwee naar de witte meisjes, maar omdat Soo ons na de behandeling altijd nog een uur of twee ging « entraineren » rond het dansorgeltje « Chez Jeanneke », op zijn kosten uiteraard, want Soo was een welstellende vleesgrossist, begonnen wij hoe langer hoe meer te geloven in de wonderen die de man der wetenschap met ons uithaalde.

Spieren die compleet van de knie waren losgesnakt » werden in een handomdraai met de « elektrieke bol » weer vastgehecht -voel maar ne keer, meneer François-, dichtgestampte slagaders met trillingen in vijf minuten weer open getrild, de rats in gruzelementen getrapte enkel van Miel in twee behandelingen weer in elkaar gepast, en het van onder tot boven gespleten scheenbeen van de Cois met twee massages weer muurvast aan elkaar geplakt. Wij geloofden het allemaal wel en het moet gezegd, Jeanneke had daarin een niet te onderschatten aandeel.

Misschien zit dat er wel voor iets tussen dat Miel, onze trouwe gezet, eerst naar de school, later naar Brussel en naar Jeanneke, want hij had ook « vloeren knoesels », dat Miel dus later dokter geworden is. Een paar dorpen van ons af.

En nu, een week of twee geleden, kreeg de vrouw van Soo op een zondagmorgen zo 'n lelijke hoest dat zij peinsde dat ze ging stikken. Miel was van wacht, en hij kwam cito presto. Toen zijn onderzoek gedaan was, bekeek hij lang en ernstig Soo, en hij zei: « Dat is een strottenhoofdontsteking. Dat is niet erg, maar het moet geseigneurd worden. Haal dit en dat naar de apotheker, en laat uw vrouw een dag of vier binnen blijven, en als de hoest een beetje over is, laat ge ze ne keer of tienmasseren. »

Toen Soo ons dat vertelde, keek hij ons over zijn pint aan, en hij vroeg: « Zeg, wat peinsde gij, heeft den dokter dat nu gemeend, of heeft dat voorgeschreven om mij te ... »

Hier gebruikte Soo een lelijk woord, dat Miel zeker nu niet meer gebruikt. Maar wij geloven, Soo, dat het toch het juiste woord is. En dat gij best niet stopt bij Jeanneke, die nu Janny heet, en die haar orgel vervangen heeft door een juk-box...

VERTROUW DE VAKMAN

die duizend keer per dag, tientallen jaren, met een stevige zelfverzekerde hand, steeds maar sneller en beter, Uw woning opbouwt. Regelmatig wordt hij nog getraind en bijgeschoold, stelselmatig worden de methodes verbeterd en geschaafd, want wij hebben

EEN BAAS DIE HET NOOIT GOED GENOEG VINDT

Wij zijn gemiddeld 45 jaar oud en hebben allen meer dan 20 jaar ervaring en toch vindt hij af en toe iets niet goed genoeg. Telkens wil hij elke klant een enorme dienst bewijzen en staat hij erop dat elke woning nog perfekter, nog konstruktiever, nog mooier, nog vakkundiger wordt afgeleverd.

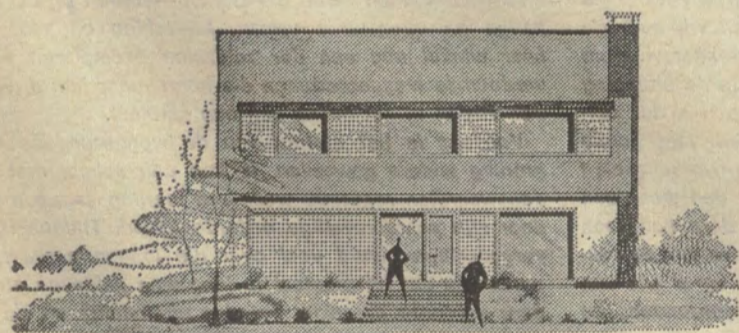
VEEL TE GEWAAGD

U bouwt meestal slechts éénmaal in Uw leven. Het is voor U een enorme onderneming, daarom krijgt U vooraf, exact, zwart op wit, medegedeeld wat, hoe, waar, wanneer, hoeveel, enz. enz. Wij raden U zelfs aan informaties over ons te nemen, want verleden jaar zijn er meer dan 300 aannemers failliet gegaan.

Ga samen met ons zien.

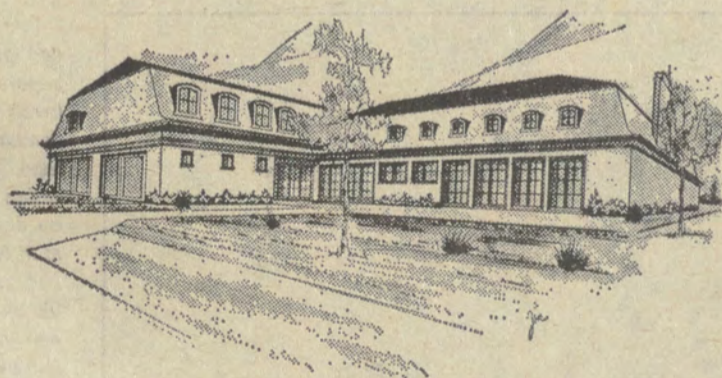
HET BESTE VAN HET BESTE...

Vindt U bij ons (zonder pretentie)
vb. Villagronde te HALLE (Schilder)
16 x 40 m = 285.385 F

Bouwprijs slechts 850.000 F

Uniek natuurreservaat in Limburg
84 m boven zeespiegel, percelen 40 m
breedte, 2.500 m² = 250.000 F

Bouwprijs slechts 3.680.000 F

600 ARBEIDERS

1001 MOGELIJKHEDEN

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN n.v.

MEIR 18
ANTWERPEN
03/31.78.20

ONDERBERGEN 43
GENT
09/25.19.23

WINTERSLAGSTRAAT 22
GENK
011/54.442

BRUSSELSTRAAT 33
LEUVEN
016/33.735

brasser ziet de tonnetjes

de

weggezonden

Toen wij nog op het college waren — dat is nauwelijks een paar decennia geleden — toen werden wij door de superior uitgedaagd om het beroemde « Moeder waarom leven wij ? » van Lode Zielens te lezen. Wie de uitdaging aannam, mocht dan meteen uitzien naar een ander college, een waar men het niet zo nauw nam met goede zeden en goede smaak. Desnoods kon men overschakelen op een staatschool, maar die stap bracht dan weer een stel tegenargumenten in beweging : elk dorp had toen nog niet het dubbele scholennet van thans en daarenboven rustte in de gemeenschap een vloek op al wie van een bekende onderwijsinstelling was weggezonden. Zo iemand moest al van goeden huize afkomstig zijn om later nog enige rol in het maatschappelijk verkeer te kunnen spelen. Met heel veel geluk aan zijn zijde kon zo'n weggezondene een geslaagd huwelijk aangaan, want het aanbod van goede partners was voor hem zeer beperkt. En als er kinderen uit die huwelijken voortkwamen, kon dat ook al niet veel betekenen, want appels vallen nooit ver van de boom. In mijn jeugd jaren werd mij vaak de les gelezen, duidelijk en met de nodige voorbeelden. Weggezonden stonden op dezelfde slechte rij als de venten die 's zondags hun huis hadden gebouwd omdat zo iets de enige kans was om aan een huis te komen. Ik heb het meegemaakt dat zo'n zondagwerker jong stierf en een gebrandmerkte weduwe met drie kinderen achterliet. Dat jong sterven was niets meer dan een straf van God. Die weduwe opende toen een winkel van snoep en eetwaren, vandaag drijft zij die handel nog steeds en wie iets wil goedmaken van het domme onrecht dat haar werd aangedaan, kan voor één keer de reducties van GB, makro

en discount laten varen om klant te worden bij de zwaarlijvige en verbitterde vrouw. Misschien ontmoet je in haar winkel nog een der zeldzame exemplaren van de verdoemde weggezonden die nooit meer hun draai konden vinden in het milieu van hun afkomst.

Vandaag is het statuut van de weggezondene echter grondig anders geworden. Ik ken een school met benijdenswaardige reputatie waar een leerling argwaan wekte door zijn schroomvallige onderdanigheid. Tijdens leraarsvergaderingen werd veel over die jongen gepraat, men oordeelde dat hij mentaal te jong was gebleven en daardoor achterop geraakte. Tot dan uiteindelijk uit de PMS-onderzoeken en ult confrontaties met de ouders bleek dat de jongen tijdens zijn lagere middelbare studiën nergens was doorgezonden.

Door- of weggezonden leerlingen worden vandaag met bijzondere zorg omringd. Zij houden een hele industrie op de been : psychologen, pedagogen en sociologen zitten nu de ongewone jeugd vanuit alle mogelijke hoeken te observeren, net als ornitologen aan de oevers van een reservaat voor waterwild.

Als je dat alles meemaakt, dan denk je : waar is de tijd ? De tijd toen fatsoenridders in het open veld van de maatschappij weggezonden meisjes en jongens neerschoten als nodeloze, verbasterde wezens. Want de lul van tegenwoordig kijken wat graag — vanuit een dure zetel, met chips en teeveeworstjes en teeveebier vóór zich op een tafeltje — naar de geromanceerde verhalen over de vergissingen van ons verleden.

frans-jos-verdoort.